

மாகாண, மாவட்ட நிருவாக முறை

மாகாணம்

1833ஆம் ஆண்டின் கோல்புறாக் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையின் நிர்வாக வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையைக் குறித்தன. இச்சீர்திருத்தங்களின் மூலம் நாட்டில் ஓர் ஒன்றிணைந்த ஆட்சிமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டதோடு, பல்வேறு வரி வசூலிப்புப் பிரதேசங்களும், இறைவரி முகவர் நிலையங்களும் ஐந்து மாகாணங்களாகத் திரட்டி வலுப்படுத்தப்பட்டன. 1833 ஒக்டோபர் முதலாந் திகதியின் அறிக்கைகளின் பிரகாரம் பின்வரும் மாகாணங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

1. வட மாகாணம் - யாழ்ப்பாண மாவட்டம், மன்னார், வன்னி, நுவர கலாவியவின் திசாவன்னி மற்றும் நெடுந்தீவு.
2. கிழக்கு மாகாணம் - திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களும், தம்மன்கடுவ மற்றும் பிந்தன்ன பிரதேசங்களும்.
3. தென் மாகாணம் - காலி, தங்காலை, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை மாவட்டங்களும், சப்ரகமுவாவின் திசாவன்னிய, கீழ் ஊவா மற்றும் வெல்லஸ்ஸ பிரதேசங்களும்.
4. மேல் மாகாணம் - சிலாபம், புத்தளம் மாவட்டம், ஏழு கோறளைகளின் திசாவன்னி, நான்கு கோறளைகள், துன்கோறளை மற்றும் கீழ் புலத்கம பிரதேசங்கள்.
5. மத்திய மாகாணம் - கண்டி, யட்டிநுவர உடுநுவர, ஹரிஸ்பத்து, துன்பனை, தும்பர, ஹேவாஹெட்ட, கொத்மலை, மேல்புலத்கம, வியலுவ மாவட்டங்களும், ஊவாவின் திசாவன்னி, மாத்தளை மற்றும் உடபலாத்த.

ஆயினும், 1845இல் ஆறாவது மாகாணமாகப் புத்தளத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு வட-மேல் மாகாணம் எனப் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டது. புதிய மாகாணம் மேல் மாகாணத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டதோடு, சிலாபம், புத்தளம் மாவட்டங்களையும், ஏழு கோறளைகளின் திசாவன்னியையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. தென் மாகாணத்தின் இரத்தினபுரி மாவட்டம் மேல் மாகாணத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1873இல் வட-மத்திய மாகாணம் என அழைக்கப்படும் ஏழாவது மாகாணம் உருவாக்கப்பட்டது. அது வடமாகாணத்தின் நுவரகலாவிய மாவட்டம், கிழக்கு மாகாணத்தின் தமன்கடுவ என்பவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தது. இவ்வேளையில் தெமளஹப்பத்து வட-மேல் மாகாணத்துக்குத் திருப்பியளிக்கப்பட்டது.

1886இல் எட்டாவது மாகாணமாகிய ஊவா, மத்திய மாகாணத்திலிருந்து பதுளை மாவட்டத்தைப் பிரிப்பதன் மூலம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுத் தாபிக்கப்பட்டது.

1889இல் மேற்கு மாகாணத்திலிருந்து கேகாலை மற்றும் இரத்தினபுரி மாவட்டங்களைத் துண்டாடியதன் மூலம் ஒன்பதாவது சப்ரகமுவ மாகாணம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஒவ்வொரு மாகாணமும் ஓர் அரசாங்க அதிபரின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது. அரசாங்க அதிபர், கலெக்டர்களின் அல்லது கரையோர மாகாண அரசாங்க முகவர்களின் மற்றும் கண்டி மாகாணங்களின் ஆணைக்குழுச் சபை இறைவரி ஆணையாளர்களின் வழித்தோன்றலாக இருந்தார். 1955 வரை மாகாண நிர்வாகமுறைமை தொடர்ந்தது.

பின்வரும் அட்டவணை 1901இல் ஒன்பது மாகாணங்களின் அந்தஸ்தை விபரித்தது

மாகாணம்	தலைநகர்	விஸ்தீரணம் சதுர மைல்கள்
1. மேல் மாகாணம்	கொழும்பு	1,432
2. மத்திய மாகாணம்	கண்டி	2,300
3. தென் மாகாணம்	காலி	2,146
4. வட மாகாணம்	யாழ்ப்பாணம்	3,363
5. கிழக்கு மாகாணம்	மட்டக்களப்பு	4,039
6. வடமேல் மாகாணம்	குருநாகல்	2,996
7. வட மத்திய மாகாணம்	அனுராதபுரம்	4,002
8. ஊவா மாகாணம்	பதுளை	3,154
9. சப்ரகமுவ மாகாணம்	இரத்தினபுரி	1,901

மாவட்டம்

1955ஆம் ஆண்டில் 22ஆம் இலக்க நிர்வாக மாவட்டச்சட்டம் ஆக்கப்பட்டதோடு, பின்வரும் இருபது நிர்வாக மாவட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டமும் ஓர் அரசாங்க அதிபரின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது.

கொழும்பு	காலி	வவுனியா	அனுராதபுரம்
களுத்துறை	மாத்தறை	மட்டக்களப்பு	பொலன்னறுவை
கண்டி	அம்பாந்தோட்டை	திருகோணமலை	பதுளை
மாத்தளை	யாழ்ப்பாணம்	குருநாகல்	இரத்தினபுரி
நுவரெலியா	மன்னார்	புத்தளம்	கேகாலை

கடந்த சில தசாப்த காலங்களாக மொனராகலை (1959), அம்பாரை (1961), கம்பஹா (1978), முல்லைத்தீவு (1976) மற்றும் கிளிநொச்சி (1948) மாவட்டங்களில் இயைபுள்ள மாவட்ட எல்லைகளை மீள்வரைவு செய்வதன் மூலம், மேலதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

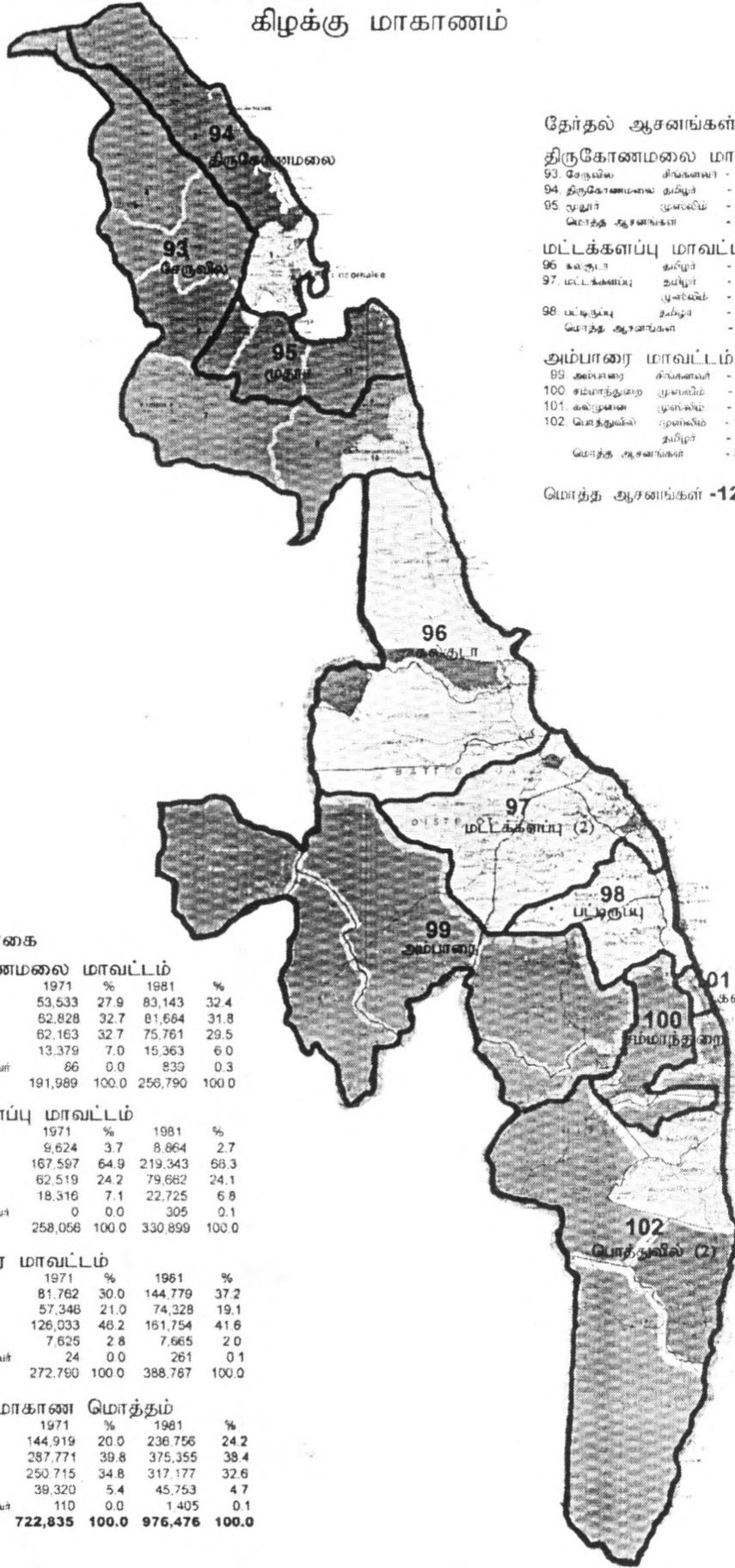
உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் கீழ் நேரடியான உள்ளூர் நிர்வாகத்துக்கென 241 உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் 138 இறைவரி உத்தியோகத்தர் பிரிவுகள் இருந்தன. 1981இல் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் உருவாகுவதற்கு முன்னர் 7,316 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட 33 பட்டின சபைகளும் இருந்தன.

சர்வகட்சி மாநாட்டுக்கு 1984 பெப்ரவரி 20ஆம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரேரணைகளில், தேவையான தத்துவங்களும் கருமங்களும் வழங்கப்பட்ட 200-250 வரையிலான பிரதேச சபைகள் இருக்குமென கூறப்பட்டுள்ளது. ஜனத்தொகை, அளவுப்பரிமாணம், மூலவளங்கள் என்பவற்றைக் கவனத்திலெடுத்து அதிகார விடயப் பரப்புகளைக் கவனமாக மீள்வரைவு செய்வதன் மூலம் பொருளாதார நிலைத்துவமையும், ஸ்திரத்தன்மையும், உறுதி செய்யப்படும். சபைத் தலைவரும், அங்கத்தினர்களும் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையில் நேரடியாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுவர். 1986 ஜூன் 25ஆம் திகதி அதிமேதகு ஜனாதிபதியவர்கள் எந்தவொரு ஜன சமூகத்தின் பீதியுணர்வைப் போக்கும் வகையிலும், உள்ளூர் சுயாட்சி விவகாரங்களில் இனத்துவக் குழுக்களுக்கு மேலும் கூடுதலான பங்கினை வழங்கும் வகையிலும், உ.அ.அ. பிரிவுகளில் ஜனசமூகத் திசைமார்க்கம் கொண்ட பிரதேச சபைகளை ஏற்படுத்துவது குறித்து ஆராய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராகவுள்ளதெனக் கூறினார். ஆனால், 1987இல் இலங்கையின் 25 மாவட்டங்களிலும் 3,695 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் 257 பிரதேச சபைகளையும், 416 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் 39 நகர சபைகளையும், 258 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் 12 மாநகர சபைகளையும் ஐ.தே.க. அரசாங்கம் பொதுமக்களின் எந்தவித கருத்துக்கணிப்பும் இன்றி ஒருதலைப்பட்சமாக ஏற்படுத்தியது.

கிழக்கு மாகாணம்

கிழக்கு மாகாணம் வடக்கில் மகாஓயாவையும், கிழக்கில் வங்காள விரிகுடாக் கடலையும், தெற்கில் கும்புக்கன் ஓயாவையும், மேற்கில் மொனராகலை, பதுளை, மாத்தளை, பொலன்னறுவை மற்றும் அனுராதபுரம் மாவட்டங்களையும் எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது.

கிழக்கு மாகாணம்

தேர்தல் ஆசனங்கள்

திருகோணமலை மாவட்டம்

93. திருகோணமலை	சிவசுப்பிரமணியன்	- 1
94. திருகோணமலை	தமிழர்	- 1
95. முதுர்	முஸ்லிம்	- 1
மொத்த ஆசனங்கள்		- 3

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

96. கல்கிள	தமிழர்	- 1
97. மட்டக்களப்பு	தமிழர்	- 1
	முஸ்லிம்	- 1
98. படற்குப்பு	தமிழர்	- 1
மொத்த ஆசனங்கள்		- 4

அம்பாரை மாவட்டம்

99. அம்பாரை	சிவசுப்பிரமணியன்	- 1
100. மம்மாநகரை	முஸ்லிம்	- 1
101. கல்முனை	முஸ்லிம்	- 1
102. பொதடவில்	முஸ்லிம்	- 1
	தமிழர்	- 1
மொத்த ஆசனங்கள்		- 5

மொத்த ஆசனங்கள் -12

சனத்தொகை

திருகோணமலை மாவட்டம்

	1971	%	1981	%
பொள்தர்	53,533	27.9	83,143	32.4
கிந்தி	62,828	32.7	81,664	31.8
முஸ்லிம்	62,163	32.7	75,761	29.5
கிறிஸ்தவர்கள்	13,379	7.0	15,363	6.0
வேறு சமயத்தவர்	86	0.0	839	0.3
மொத்தம்	191,989	100.0	256,790	100.0

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

	1971	%	1981	%
பொள்தர்	9,624	3.7	8,864	2.7
கிந்தி	167,597	64.9	219,343	66.3
முஸ்லிம்	62,519	24.2	79,662	24.1
கிறிஸ்தவர்கள்	18,316	7.1	22,725	6.8
வேறு சமயத்தவர்	0	0.0	305	0.1
மொத்தம்	258,056	100.0	330,899	100.0

அம்பாரை மாவட்டம்

	1971	%	1981	%
பொள்தர்	81,762	30.0	144,779	37.2
கிந்தி	57,348	21.0	74,328	19.1
முஸ்லிம்	126,033	46.2	161,754	41.6
கிறிஸ்தவர்கள்	7,625	2.8	7,665	2.0
வேறு சமயத்தவர்	24	0.0	261	0.1
மொத்தம்	272,760	100.0	388,767	100.0

கிழக்கு மாகாண மொத்தம்

	1971	%	1981	%
பொள்தர்	144,919	20.0	236,756	24.2
கிந்தி	287,771	39.8	375,356	38.4
முஸ்லிம்	250,715	34.8	317,177	32.6
கிறிஸ்தவர்கள்	39,320	5.4	45,753	4.7
வேறு சமயத்தவர்	110	0.0	1,405	0.1
மொத்தம்	722,835	100.0	976,476	100.0

இம்மாகாணம் தற்போது 3,839 சதுர மைல் நிலப்பரப்பையும், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாரை மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்குகிறது. நாடு சுதந்திரமடைந்த காலகட்டத்தில் 1959 குடிசன மதிப்பு விபரங்களின்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் ஜனத்தொகை பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

	திருகோணமலை மாவட்டம்	மட்டக்களப்பு மாவட்டம்	கிழக்கு மாகாணம்
தமிழர்கள்	33,796(46.47%)	102,264(51.15%)	136,060(49.90%)
முஸ்லிம்கள்	23,219(31.93%)	85,805(42.92%)	109,024(40.00%)
சிங்களவர்	15,706(21.60%)	11,850(5.93%)	27,556(10.10%)

1981இல் குடிசன மதிப்பு இடம்பெற்றபோது மட்டக்களப்பு மாவட்டம், தற்போதைய மட்டக்களப்பு மற்றும் அம்பாரை மாவட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

1981இல் கிழக்கு மாகாணத்தின் ஜனத்தொகை விபரம் பின்வருமாறு

	திருமலை மாவட்டம்	மட்டக்களப்பு மாவட்டம்	அம்பாரை மாவட்டம்	கிழக்கு மாகாணம்
தமிழர்கள்	93,510(39.78%)	238,216(72.59%)	79,725(20.57%)	411,451(42.42%)
முஸ்லிம்கள்	74,403(29.26%)	79,317(24.17%)	116,481(41.66%)	315,201(32.49%)
சிங்களவர்கள்	89,341(33.96%)	10,646(3.24%)	146,371(37.77%)	243,358(25.09%)
மொத்தம்	245,250	328,170	387,577	970,010

1949க்கும் 1981க்குமிடையில் தமிழர் ஜனத்தொகை 136,059ல் இருந்து 411,451ஆக 302% அதிகரிப்பும், முஸ்லிம் ஜனத்தொகை 109,024ல் இருந்து 315,201ஆக 289% அதிகரிப்பும், சிங்களவர் ஜனத்தொகை 27,556ல் இருந்து 243,358ஆக 883% அதிகரிப்பும் ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் நாடளாவிய ரீதியில் சிங்கள மக்களின் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு 238% மாத்திரமே.

சிங்களச் சனத்தொகையின் இப்பாரிய அதிகரிப்பு அரசு உதவியோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரதான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழான கல்லூயாத் திட்டம், பன்னல ஓயாத்திட்டம், அம்பலம் ஓயாத் திட்டம் போன்ற அம்பாரை மாவட்டத் திட்டங்களின் கீழும், கந்தளாய்த் திட்டம், அல்லைத் திட்டம், மொரவெவ முதலிக்குளத் திட்டம், பதவிய திட்டம் (பகுதி) மற்றும் மஹாதியுலுவெவ முதலிக்குளம் திட்டம் போன்ற திருகோணமலை மாவட்டத் திட்டங்களின் கீழும் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களின் விளைவாகும்.

மாவட்ட ரீதியாகவும் தேர்தல் தொகுதி ரீதியாகவும் 2004ஆம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் வாக்காளர் எண்ணிக்கை

தொகுதி	பதியப்பட்ட வாக்கு	மொத்தம்	முஸ்லிம்கள் %	எண்ணிக்கை
(1) தேர்தல் மாவட்ட இல. 13 திகாமடுல்ல				
யு. அம்பாரை	1	132,371	0.08	1,058
இ. சம்மாந்துறை	1	63,166	74.8	47,248
ஊ. கல்முனை	1	60,456	69.6	42,077
ஐ. பொத்துவில்	2	123,051	50.6	62,263
மொத்தம்	5	379,044	39.8	152,646
(2) தேர்தல் மாவட்ட இல. 12 மட்டக்களப்பு				
யு. கல்குடா	1	86,626	29.3	25,381
இ. மட்டக்களப்பு	2	141,190	34.2	48,286
ஊ. பட்டிருப்பு	1	76,112	0.7	532
மொத்தம்	4	303,928	24.6	74,199
(3) தேர்தல் மாவட்ட இல. 14 திருகோணமலை				
யு. சேருவாவில	1	63,161	13.7	8,653
இ. திருமலை	1	86,277	18.7	16,133
ஊ. மூதூர்	1	74,869	66.1	49,488
மொத்தம்	3	224,307	33.2	74,274

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் அரசியல், உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்புகளின் எல்லைகளை இன விகிதாசார அடிப்படையில் மறுசீரமைத்தல்

1986 ஜூன் 25 ஆம் திகதியிடப்பட்ட தமது அறிக்கையில் ஜனாதிபதியவர்கள், சகல சமூகத்தினதும் அச்சத்தைப் போக்கும்வகையில் மாகாண அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு, (உ.அ.அ.) பிரதேச சபைகள் மற்றும் உள்ளூர் தன்னாட்சியின் வேறு அலகுகள் போன்ற, இனத்துவக் குழுக்களுக்குப் பெருமளவிலான உள்ளூர் தன்னாட்சியை வழங்கும் அமைப்புகளைத் தாபிப்பது குறித்து ஆராய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராகவுள்ளதெனக் குறிப்பிட்டார்.

1981 இல் அபிவிருத்திச் சபைகளைத் தாபிப்பதற்கு முன்னர் 7,316 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட 546 கிராம சபைகளும், 528 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட 83 பட்டின சபைகளும் இருந்தன. உள்ளூர் அமைச்சின் கீழ் நேரடியாக உள்ளூர் நிர்வாகத்துக்கென 241 உ.அ.அ. பிரிவுகள் தாபிக்கப் படுமுன்னர் 138 டி.ஆர்.ஓ. (பிரதேச இறைவரி உத்தியோகத்தர்) பிரிவுகள் இருந்தன. அரசாங்கம் எல்லைகள் மீள் வரையும் குழுவொன்றை நியமித்து உள்ளூர் அமைப்புகளின் நிர்வாகப் பிரதேச எல்லைகள் மீள் வரைவு குறித்துத் தமது விருப்பங்களைக் கூறும்வகையில் கருத்துச் சமர்ப்பனங்கள் செய்யுமாறு பொதுமக்களை அழைப்பதை விடுத்து, நாட்டின் 25 மாவட்டங்களிலும் 3,695 அங்கத்தினர்களைத் தெரிவுசெய்யவேண்டிய 257 பிரதேச சபைகளையும், 416 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டிய 39 நகரசபைகளையும் 255 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டிய 12 மாநகர சபைகளையும் தாபித்தது. பிரத்தியேகமாக இந்த உப-தேசிய அலகுகள் உள்ளூர் மட்டத்தில் சிறுபான்மையினரின் அதிகாரப் பகிர்வுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் அமையவேண்டுமென்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கையில், இந்த முக்கியமான நடவடிக்கை அரசாங்கத்தினால் மக்களைக் கலந்தாலோசிக்காது ஒருதலைப்பட்சமாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூர் அமைப்புகளின் நிலையும் உள்ளூர் அமைப்புகள் அமைக்கப்பட்ட முறைகளையும் பார்க்கும்போது முஸ்லிம் சமூகத்தின் நலன்கள் வேண்டுமென்றே புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் காணலாம். முஸ்லிம்களாகிய எமக்கு, எமது தேசிய இன விகிதாசாரப்படி அமையவேண்டிய பிரதேச சபைகளோ, நகர சபைகளோ, மாநகர சபைகளோ இன்று இல்லை. முஸ்லிம்கள் முழு சனத்தொகையில் 8% ஆகவிருப்பதால், உள்ளூர் மட்டத்தில் சிங்களவர் போன்றும், தமிழர் போன்றும் நிர்வாக மற்றும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் பயனுள்ள வகையில் பங்கேற்பதாயின் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையான 21 பிரதேச சபைகளில் 281 அங்கத்தினர்களையும், 3 நகர சபைகளில் 32 அங்கத்தினர்களையும், ஒரு மாநகர சபையில் 19 அங்கத்தினர்களையும் தெரிவுசெய்யும் சட்டநிலைத் தகவுள்ள உரிமை எமக்கு இருத்தல் வேண்டும்.

கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள 16 முஸ்லிம் பிரதேச சபைகளுக்கும் பொருளாதார மூலவளங்கள் ஒதுக்கீடு விடயத்திற்குட மாபெரும் அநீதி இழைக்கப் பட்டுள்ளதால் அவற்றுள் அநேகமானவை பொருளாதார ரீதியில் நிலைத்தகவு அற்றவையாக விளங்குகின்றன. ஆக்கரைப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் இன ரீதியாக முஸ்லிம்களுக்கு சொந்தமான இயற்கை மூலவளங்கள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, புதிய தமிழ்ப் பிரதேச சபையாகிய ஆலையடிவேம்போடு சேர்க்கப்பட்டன. 13,000 தமிழர்களுக்குரிய ஆலையடிவேம்பு பிரதேச சபைக்கு 37 சதுர மைல்கள் நிலப்பரப்பும் கருங்கொடித்தீவு என இப்பொழுது அழைக்கப்படும் அக்கரைப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின் எஞ்சிய பகுதியில் 23,000 முஸ்லிம்களுக்கும் 20 சதுர மைல் நிலப்பரப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் பிரதேச சபையின் ஆதிக்க அதிகாரத்தின்கீழ் வரும் 37 சதுர மைல்

பிரதேசத்தில் 20 சதுர மைல்கள் இப்பொழுது முஸ்லிம் பிரதேச சபையின் கீழிருக்கும் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயல் காணிகளாகும்.

இலங்கையின் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியாக இருந்த உள்ளூராட்சி அமைச்சரிடம், உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிரல் வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்க முன்னர் நேரடியாக இது பற்றி புகார் செய்யப்பட்டபோதும், அவர் தமது தீர்மானத்தை மாற்ற மறுத்துவிட்டதால் அக்கரைப்பற்றைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்த இரு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் இந்த அநீதியைப் போக்கும் விதத்தில் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. ஆயினும் ஒரேயொரு தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் சக்தி கூடுதலாகவிருந்தது. இப் பெண் அங்கத்தவர் தான் விரும்பிய பிரகாரம் விடயங்களைச் சாதிக்கக்கூடியவராக இருந்தார். அவர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதிகாரப் படிமுறையினரின் ஆசிர்வாதத்தோடு அக்கரைப்பற்று உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் தமிழ் மக்களுக்கென ஆலையடிவேம்பு பிரதேச சபையை நீதி நியாயத்திற்கு முரணான முறையில் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்க்கும்போது சிங்கள பிரதேச சபைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பு, முஸ்லிம் பிரதேச சபைகளுக்கு ஒதுக்கியளிக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பைவிட 13 மடங்கு அதிகமானதாகும். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காத்தான்குடி, ஏறாவூர், ஓட்டமாவடி மற்றும் வாழைச்சேனையிலும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முதூர், கிண்ணியா, தம்பலகாமம், தோப்பூர் மற்றும் குச்சுவெளியிலும் மிகவும் மோசமான பாரபட்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

(i) மாகாண சபைகள்

இனத்துவ மனக்குறைகள் ஒரு சமூகத்துக்கோ அல்லது ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றுவேறுக்கோ மாத்திரம் உரியவையன்று. இலங்கையில் சிங்களவர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் மனக்குறைகள் உள்ளன. இனத்துவ மனக்குறைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்குப் பல்வேறு அரசியல் தீர்வுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரேரணைகள் அனைத்துக்கும் பொதுவான அம்சமாகவிருப்பது அதிகாரப்பகிர்வின் அலகும் அதிகாரப் பகிர்வுமாகும்.

அரசியலமைப்புக்கான 13 ஆம் திருத்தத்தினதும் மாகாண சபைகள் சட்டத்தினது ஏற்பாடுகள் இலங்கையில் இனத்துவ மனக்குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கான, அநேகமாகத் தீர்க்கப்படாதவையும் அரைகுறையானவையுமான பிரேரணைகளின் தொகுதியாகவே கொண்டுள்ளன. இவ்வேற்பாடுகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள மாகாணசபைச் சட்டம் வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களின் மனக்குறைகளைத் தனித்தனியாகத் தீர்க்கக்கூடிய முறையில் அமையவில்லை. மாகாணசபை முறைமை கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் சட்டநிலைத் தகவுள்ள உரிமைகளை அங்கீகரிக்கத் தவறிவிட்டது. அது அவர்களின் இனத்துவ மற்றும் அரசியல் அபிலாஷைகளை அங்கீகரிக்கவில்லை. அது அவர்களின் சமூக, பொருளாதார நலன்கலைப் பேணவில்லை. அது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவில்லை.

முன்னாள் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தனவும் அவரின் அடியாட்கள் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் அடிப்படை உரிமைகளை நாசமாக்கிவிட்டனர். 1987ஆம் ஆண்டின் 42 ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டம், போராளிகளினால் ஆயதக் கையளிப்பு மற்றும் பகை நடவடிக்கைகள் நிறுத்தம் ஏற்பட்டாலன்றித் தற்காலிக இணைப்புக் குறித்த ஜனாதிபதியின் பிரகடனத்தைத் தடை செய்கின்றது. இதை அப்பட்டமாக மீறி, நிறைவேற்று ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவசரகால நலையின்கீழ் பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக்கட்டளைச் சட்டத்தை உபயோகித்துத் தற்காலிக இணைப்பொன்றைச் செய்வதற்குத் தனது அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதன் மூலம் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் சமூகத்தைத் தமிழர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அரசியல் அடிமைகளாக மாற்றினார். வட மாகாண ஜனத்தொகையில் தமிழர்கள் 90% இற்கு மேற்பட்டோராயிருக்கின்றனர். வடக்கு கிழக்கு மாகாண இணைப்பின் குறிக்கோள் தமிழ் மக்களைப் பூரண பெரும்பான்மையினராக்குவதோடு, கிழக்கு மாகாணத்தின் 33% மான முஸ்லிம்களை இணைந்த அலகில் 70% தமிழர் ஆதிக்கத்தில், ஒரு பொருட்டல்லாத 18%, சிறுபான்மையினராக ஆக்குவதாகும்.

70% தமிழ்ப் பெரும்பான்மையோடு கூடிய வட-கிழக்கு மாகாணசபைக்கு அரசியல்திகாரம் மாற்றப்படுவது இப்பிரதேசத்தில் தமிழர்களைப் போன்று சம உரிமைகள் கொண்ட சுதந்திர முஸ்லிம் கமுகத்துக்குரிய போதிய பாதுகாப்புகளோடு செய்யப்படவில்லை. தனித்தனியான அதிகாரப் பகிர்வு அரசியல் மற்றும் நிர்வாக அலகுகள் உருவாக்கப்படாமையால், பிரத்தியேகமாகச் சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் காணிக் குடியேற்றம் குறித்த பெருமளவு அதிகாரங்கள் ஒரு சாதகமற்ற நிலையில் இருப்பர். இணைந்த வட-கிழக்கு மாகாண சபை முழுக்க முழுக்கத் தமிழ் போராளிகளைக் கொண்டிராவிடினும், பிரதானமாக அவர்களைக் கொண்ட ஒரு பொலிஸ் படை இருக்கும். வரலாற்று ரீதியாகத் தாம் வாழ்ந்துவந்த பிரதேசங்களில் தொடர்ந்தும் தமிழர்களின் பயங்கரவாதத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்படுவதை முஸ்லிம்கள் விரும்பவில்லை. ஆத்தோடு இணைந்த மாகாணத்தில் அரசு காணிகளில், பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அமைந்த காணிகள் நீங்கலாக குடியேற்றம் 70% தமிழ் ஆதிக்க மாகாண சபையின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வரும். ஆதலால் இணைந்த பிரதேசத்தில் வரலாற்று ரீதியாக முஸ்லிம்கள் வசித்துவந்த பிரதேசங்கள் இனங்காணப்பட்டு சிங்களவர், தமிழர் குடியேற்றம் இடம்பெறாதவாறு பாதுகாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இனத்துவ மனக்குறைகளைத் தீர்க்கும் அதிகாரப் பகிர்வின் அலகு மாகாண சபையொன்றால், 74% மான சிங்களவருக்கு 7 மாகாண சபைகளும், 18% மான தமிழர்களுக்கு 2 மாகாண சபைகளும், 8% முஸ்லிம்களுக்கு 1 மாகாண சபையும் ஏற்படுத்துவதே நீதியான ஓர் ஏற்பாடாகும். இலங்கையிலுள்ள முக்கிய இனத்துவ சமுகங்களிலொன்று என்ற வகையில், சிங்களவர் மற்றும் தமிழரைப் போன்று முஸ்லிம்களும் எமது சொந்த முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர் சபையைத் தெரிவுசெய்யக்கூடிய ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மாகாணசபையைப் பெற்றுக்கொள்வது எமது சட்டநிலைத்தகவுள்ள உரிமையாகும்.

இன்று இலங்கையில் நிலவுவது இனத்துவப் பிரச்சினைகளையன்றித் தமிழர் பிரச்சினைகள் மாத்திரமல்ல. சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் முஸ்லிம்கள் அனைவருக்கும் இனத்துவ மனக்குறைபாடுகள் உண்டு. எனவே, அதிகாரப் பகிர்வின் வகையும், அலகும் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமாக இருப்பதோடு, அனைவரின் அபிலாஷைகளையும் நிறைவேற்றுவதாகவும் அமைதல் வேண்டும். அங்குமிங்கும் ஓட்டுப்போடுதலும் அரைகுறை நடவடிக்கைகளும் தீர்வை மேலும் சிக்கலாக்கவே உதவும். இவ்வாறு கைமாறும் அதிகாரங்கள் இனத்துவச் சிறுபான்மையினராகிய தமிழரும் முஸ்லிம்களும் தாம் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களில் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், தீர்மானமெடுக்கும் செயல்முறைகளில் பூரணமாகப் பங்கேற்க உதவுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

கிழக்கு மாகாண நிலப் பிரதேசங்களை 1981 ஆம் ஆண்டின் இனத்துவ விகிதாசாரத்துக்கு ஏற்ப மீள்வரையறை செய்வதே சாத்தியமான ஒரேயொரு தீர்வாகும். கிழக்கு மாகாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பு 3,839 சதுரமைல்களாகும். 24% சிங்களவர்களுக்கு 960 சதுர மைல்களும், 42% மான தமிழர்களுக்கு 1762 சதுர மைல்களும், 33% மான முஸ்லிம்களுக்கு 1267 சதுர மைல்களும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

(ii) தேர்தல் தொகுதிகள் ஏற்படுத்தியபோது சிங்கள ஆட்சியாளரினால் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநியாயங்கள்

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சிக்காலத்தில் கிழக்கு மாகாண அரசியற் பிரதிநிதித்துவத்திற்கான பாராளுமன்றத் தொகுதி எல்லைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டபோது இருந்த தமிழ் முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் நியாயப்படி சேரவேண்டிய பெரும்பகுதி காணி நிலம் சிங்களவர் தொகுதிகளாக மாற்றப்பட்டு அபகரிக்கப்பட்டதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள 1,016 சதுரமைல் நிலப்பரப்பில் 70 சதவீதமான 700 சதுரமைல் காணியை சேருவதைத் தொகுதியாகவும், அம்பாரை மாவட்டத்தில் உள்ள 1,725

சதுரமைல் நிரப்பில் 50.7 சதவீதமான 900 சதுரமைல் காணியை அம்பாரைத் தொகுதியாகவும் சிங்களவர் அபகரித்துக் கொண்டனர்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 1971ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி தமிழர் 39%, முஸ்லிம்கள் 33%, சிங்களவர் 28% ஆனால் 1976ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு இங்கு புதிதாகக் குடியேறிய சிங்களவருக்காக 700 சதுர மைலுக்கும் கூடுதலான நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கிய சேருவல என்னும் தேர்தற் தொகுதியை ஏற்படுத்தியது. 1048 சதுரமைல் பரப்புள்ள திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 24% சிங்களவர் 70% காணியை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டனர். 76% தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் மிஞ்சியது ஆக 348 சதுரமைல் காணிமட்டுமே.

தமிழ் பேசும் மக்களான தமிழர்களினதும், முஸ்லிம்களினதும் பாரம்பரிய வசிப்பிடமும் சுதந்திரமான தொழில்துறைகளை உள்ளடக்கிய பிரதேசமுமான கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்து சிங்களவர் ஏறக்குறைய 1600 சதுரமைல், முழுமாகாணத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பான 3,837 சதுரமைல் நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 42 சதவீதமான பொன்விளையும் பூமியை அபகரித்துக் கொண்டதுமல்லாமல் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். இந்த அநியாயத்தை தடுத்து நிறுத்த அன்றைய யு.என்.பீ, எஸ்.எல்.எப்.பீ கிழக்கு மாகாண தமிழ் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளால் முடியவில்லை.

புதிதாகக் குடியேறிய சிங்களவரின் நலனுக்காகவே அம்பாரைத் தொகுதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. புதிய நிருவாக மாவட்ட எல்லைகள் பிரிக்கப்பட்டபோது நியாயப்படி பிந்தனைப்பத்து மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துடன்தான் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் முஸ்லிம் பெரும்பான்மையைத் திட்டமிட்டுச் சிதறடிக்கும் நோக்கத்தோடு அம்பாரை மாவட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. அப்படிப் பிரிக்கப்பட்டும் கூட அம்பாரை மாவட்டத்தில் 80 சதவீதத்துக்கும் கூடுதலான தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில்தான் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் நலனில் எதுவித அக்கறையும் இல்லாமல் குடியேற்றப் புதிய நகரமான அம்பாரையிலேயே மாவட்ட நிருவாகக் கச்சேரி அமைக்கப்பட்டது.

அம்பாரை மாவட்டத்திற்கு அன்று 3 ஐ.தே.க. முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும், ஒரு தமிழ்ப் பிரதிநிதியும், ஒரு சிங்களப் பிரதிநிதியும் மாவட்டத்தில் 80 சதவீதம் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழருக்கும் இருந்தது. ஆனால் 20 சதவிகித பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டு சிங்களவர் நீதி நியாயத்திற்கெல்லாம் முற்றும் முரணாக முஸ்லிம் தமிழ்ப் பெரும்பான்மையினரின் உரிமைகளைச் சூறையாடினர். 80 சதவிகித பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டு சட்டப்படி அமுலாக்க வேண்டியதைக்கூட அன்றைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி முஸ்லிம் தமிழ் பிரதிநிதிகளால் முடியவில்லை.

ஐ.தே.கட்சியின் தார்மீக ஆட்சிக்காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்திற்கான பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தில் ஐந்துபேர் (5) தமிழர். இன்னும் ஐந்துபேர் (5) முஸ்லிம்கள், இருவர் மட்டுமே சிங்களவர். விகிதாசார அடிப்படையில் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய தமிழர் முஸ்லிம்கள் 83.3 சதவிகிதம், சிங்களவர் 16.7 சதவிகிதம். தமிழ் பிரதிநிதிகள் இருவர் கபினட் மந்திரிகள், ஒருவர் மாவட்ட மந்திரி. முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர் பிரதி அமைச்சர், இன்னும் இருவர் மாவட்ட மந்திரிகள். சிங்களவர் பிரதிநிதிகளில் அம்பாரைத் தொகுதிப் பிரதிநிதி அந்த மாவட்ட மந்திரியாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியால் கொடுக்கப்பட்டிருந்த நியமனங்களை வெளிப்படையாகப் பார்க்கும்போது இனரீதியாக அரசியல் அதிகாரங்கள் கிழக்கு மாகாணத் தமிழருக்கும், முஸ்லிம்களுக்குமே கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த தமிழ், முஸ்லிம் கபினட் அமைச்சர்கள் பிரதியமைச்சர்கள் மாவட்ட மந்திரி ஆகியோரால் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகளை ஓரளவுக்கேனும் பாதுகாக்க முடியவில்லை.

தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில் தொகுதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு நிருவாக மாவட்டம் ஏற்படுத்தக் கிழக்கிலங்கை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தமிழ் முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் எடுத்த முயற்சி அம்பாரைத் தொகுதியின் ஐக்கிய

தேசியச் சிங்களப் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் 83 சதவிகித தமிழ், முஸ்லிம் பிரதிநிதித்துவத்திற்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தார்மீக ஆட்சியில் எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

(iii) உள்ளூர் நிருவாகப் பிரிவுகள் ஏற்படுத்தியபோது கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பு

கிழக்கு மாகாணத்தில் 1921ஆம் ஆண்டு சிங்களவரின் சனத்தொகை நான்கு சதவிகிதம் மட்டுமே. திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தாலும் பேரினவாத ஆட்சியாளரின் அனுசரணையோடும் கள்ளத்தனமாகக் குடியேறியவர்களின் எண்ணிக்கையோடும் கூட்டு மொத்தமாக 1981ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களவரின் குடிசன விகிதாசாரம் 24ஆக அதிகரித்துள்ளது. பாரம்பரிய முஸ்லிம், தமிழ் பகுதிகளில் முதலில் சிங்களவரைக் குடியேற்றிவிட்டு அதன் பின்னர் தமக்குள்ள ஆட்சி அதிகாரத்தை உபயோகித்து அப்பகுதிகளைச் சிங்கள உப அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளாகவும் கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளாகவும் எல்லையிட்டு இறுதியில் அரச திணைக்களங்கள் மூலம் வரைபடங்களைத் தயாரித்துச் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் எல்லோரையும் ஏமாற்றுகின்றனர்.

பழைய D.R.O. பிரிவு முறைப்படி இன்றைய அம்பாரை மாவட்டமும் மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் ஒன்றிணைந்த மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையான பாணமைப்பத்து, அக்கரைப்பத்து, சம்மாந்துறைப்பத்து, கரவாகு - நிந்தவூர்பத்து, கோறலைப்பத்து என்னும் ஐந்து பிரிவுகளும், தமிழர்கள் அதிகப்படியான முண்முனைப்பத்து, மண்முனை மேற்கு, ஏறாவூர்பத்து, எருவில் போரதீவுப்பத்து என்னும் நான்கு பிரிவுகளும், சிங்களவர் அதிகப்படியான பிந்தனைப்பத்து, வெவகம்பத்து எனும் இரு பிரிவுகளும் இருந்தன.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் நகரமும் கிறவட்டும் என்னும் ஒரு பிரிவில் தமிழர்கள் அதிகப்படியாகவும், கிண்ணியாப் பிரிவு, கொட்டியார்பத்து, கட்டுக்குளம் கிழக்கு என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் முஸ்லிம்கள் அதிகப்படியாகவும் கந்தளாய்ப்பிரிவு, கட்டுக்குளம் பத்து மேற்கு என்னும் இருபிரிவுகளில் சிங்களவர் அதிகப்படியாகவும் இருந்தனர்.

அம்பாரை மாவட்டத்தில் 1971ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி முஸ்லிம்கள் 47% சிங்களவர் 30% தமிழர் 23%. கல்ஓயாத் திட்டத்தின்கீழ் புதிதாகக் குடியேறிய சிங்களவருக்கு 1976ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட அம்பாரைத் தொகுதியின் விஸ்தீரணம் ஏறக்குறைய 880 சதுரமைல். அம்பாரை மாவட்டத்தின் மொத்தப்பரப்பு 1,775 சதுரமைல். இங்கு சிங்களவர் அதிகப்படியாக வரக்கூடியவகையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட லஹுகலை, தமணை A.G.A. பிரிவுகள் - விஸ்தீரணம் 370 - கூட்டு மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் 1981ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 36% சிங்களவர் - ஏறக்குறைய 1,250 சதுரமைல் - 70% காணியைப் பெறக்கூடியதாக எல்லைகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. பேரினவாதிகள் இலங்கையில் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைச் சூறையாடியுள்ளனர் என்பதற்கு இது ஒரு தகுந்த எடுத்துக்காட்டு.

சுதந்திரத்திற்குப் பின் D.R.O. பிரிவுகள், உப அரசாங்க அதிபர்கள் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டபோது முஸ்லிம் பிரிவுகள் பெரும்பாலும் முஸ்லிம்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. பெரும்பகுதி அரசாங்கப் பூமியும், நீர்நிலைகளும் சிங்கள, தமிழ் பெரும்பான்மை நிருவாகப் பிரிவுகளுக்குள்ளாக்கப்பட்டு முஸ்லிம்கள் உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்பிருந்த முஸ்லிம் பெரும்பான்மையான பாணமைப்பத்து D.R.O. பிரிவு - 472 சதுரமைல் - சிங்களவர் அதிகப்படியான லஹுகலை A.G.A. பிரிவாகவும், முஸ்லிம் அதிகப்படியான பொத்துவில் A.G.A. பிரிவாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. 19,831 சனத்தொகையைக் கொண்ட முஸ்லிம் A.G.A. பிரிவுக்கு 103.9 சதுரமைல் நிலப்பரப்பும், 7,085 சனத்தொகையைக் கொண்ட சிங்கள A.G.A. பிரிவுக்கு 368.2 சதுரமைல் நிலப்பரப்பும் என்ற ரீதியில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பிருந்த சம்மாந்துறை D.R.O. பிரிவு இன்றுள்ள ஹாடி கல்வி நிலையத்துக்கும் அப்பால்

இருந்து அம்பாறை குளத்தையும், அம்பாறை நகரத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பு. இதிலிருந்து ஏறக்குறைய 50 சதுரமைல் காணி அபகரிக்கப்பட்டு வெவகம்பத்து வடக்கு - உகனை சிங்கள A.G.A. பிரிவுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள வெவகம்பத்து சனத்தொகை 65,815, விஸ்தீரணம் 259.9 சதுரமைல், சம்மாந்துறை முஸ்லிம் A.G.A. பிரிவு சனத்தொகை 40,704 பரப்பு ஆக 99.1 சதுரமைல் மட்டுமே.

முஸ்லிம்களைப் போலவே, கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழரும், சிங்களவரும் கரையோரப் பகுதிகளிலும் பிரதான பாதை ஓரங்களிலும் உள்ள மேட்டு நிலப்பகுதிகளில்தான் கூட்டம் கூட்டமாகக் குடியிருக்கின்றனர். தமிழர், முஸ்லிம்கள், சிங்களவர் எல்லோரினதும் விவசாயக் காணிகளும் கால்நடை மேய்ச்சல் தரைகளும் மீன்பிடித்தொழில் நீர்நிலைகளும் வசிப்படங்களைவிட்டும் பிரிந்து வெவ்வேறு இடங்களில்தான் அமைந்துள்ளன. இதனால்தான் தற்போதுள்ள A.G.A. பிரிவுகள் அவ்வப் பிரிவுகளில் உள்ள சனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு அமையவில்லை. லஹுகலை A.G.A. பிரிவில் உள்ள காணியையும் கல்முனை A.G.A. பிரிவில் உள்ள காணியையும் சனத்தொகை ரீதியாக ஒப்பிடும்போது சிங்களவர் முஸ்லிமைவிட 208 மடங்கு கூடுதலான காணியைப் பெற்றுள்ளார்கள். அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் A.G.A. பிரிவுகளுக்கான சனத்தொகையோடு இங்குள்ள காணிகளையும் சிங்கள A.G.A. பிரிவுக்கான சனத்தொகையோடு அங்குள்ள காணிகளோடும் ஒப்பிடுகையில் சிங்களவர் 13 மடங்கு கூடுதலான காணியைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 1981ஆம் ஆண்டுக்கணக்குப்படி ஏறக்குறைய 28,000 முஸ்லிம்கள் காத்தான்குடியிலும், 20,000க்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்கள் ஏறாவுரிலும் கிட்டத்தட்ட 27,000 முஸ்லிம்கள் வாழைச்சேணை, ஓட்டமாவடியிலும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் விவசாயிகள். இவர்களுடைய விவசாயக்காணிகள் கால்நடைகளின் மேய்ச்சல் நிலங்கள் மீன்பிடி நீர்நிலைகளையாவும் இம்மாவட்டத்தில்தான் உண்டு. ஆனால் இற்றைவரை மற்ற இன மக்களுக்கு இருப்பது போன்று முஸ்லிம்களின் A.G.A. பிரிவு எதுவும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் அம்பாறை மாவட்டத்தில் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் D.R.O. பிரிவில் உள்ள திருக்கோவிலில் 15,000 தமிழருக்கும், அக்கரைப்பற்றில் உள்ள 13,000 தமிழருக்கும், பாணமைப்பற்று D.R.O. பிரிவில் லஹுகலையில் உள்ள 6,500 சிங்களவருக்கும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கோறாலைப்பற்றில் உள்ள 11,000 தமிழருக்கும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியார்பத்து (சேருவாவில்) இல் உள்ள 12,000 சிங்களவருக்கும், மொறவெவாவில் உள்ள 5,000 சிங்களவருக்கும் கோமரன்கடவில் உள்ள 2,000 சிங்களவருக்கும் தனித்தனி A.G.A. பிரிவுகளும் கிராமசேவையாளர் பிரிவுகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

A.G.A. கிராம சேவையாளர்கள் பிரிவுகளுக்கான நிலைப்பரப்பும், எல்லைகளும், நிர்ணயிக்கப்பட்டபோது முஸ்லிம்கள் நலன்களுக்குப் பெரும் அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான இனரீதி A.G.A. பிரதேச சபைகள் ஏற்படுத்தும்போது அவ்வப்பிரிவுகளில் உள்ள சனத்தொகைக்கேற்ப நிலப்பரப்பும் ஒதுக்கப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 3,839 சதுரமைல் நிலப்பரப்பை 1981ஆம் ஆண்டுக் குடிசன விகிதாசாரப்படி தமிழருக்கு 42% - 1,612 சதுரமைல், முஸ்லிம்களுக்கு 33% - 1,267 சதுரமைல் சிங்களவருக்கு 25% - 960 சதுரமைல் என்ற ரீதியில் பகிர்ந்து கொள்வதே நிரந்தர சமாதானத்துக்கு நியாயமான தீர்வாக அமையும்.

முஸ்லிம்களுக்கு கிழக்கிலங்கையில் வேண்டியதெல்லாம் பாதுகாப்புள்ள வசிப்பிடம், சுதந்திரமான தொழிற்றுறைகளுக்கு நியாயப்படி உரித்துள்ள காணி, அரசியல் சுயநிர்ணய உரிமை, தாய் மொழியில் நிர்வாகம், மார்க்க கலாசார நடவடிக்கைகளுக்குச் சுதந்திரம், அரசியல் அதிகாரப் பகிர்வில் சிங்களவர், தமிழர் போன்று முஸ்லிம்களும் பங்கு கொண்டு ஆட்சி அதிகாரத்தைச் சகல மட்டத்திலும் அனுபவிக்கக்கூடிய நிரந்தர வாய்ப்பு.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் காணிப்பிரச்சினை

எமது பொருளாதாரத்தை பொறுத்தவரையில் நிலமும், நீரும் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேசிய வளங்களாகும். சுதந்திரத்தின் பின்னர் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் பின்பற்றிய காணிக்கொள்கைகள் சிறுபான்மையினருக்குப் பாதகமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட அரசு காணிகளில் சிறுபான்மையோருக்கு நியாயப்படி சேரவேண்டிய பங்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. காணிப்பங்கீடு இடம்பெறும் மாவட்டங்களில் சிறுபான்மை மக்களின் சனத்தொகை பெருமளவுக்கு மாற்றமடைந்துள்ளது. இது பல்வேறு இன மக்களிடையே பகைமை உணர்ச்சி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டு இனத்துவ வன் செயல்களுக்கும் இட்டுச்சென்றது. அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய வன்செயல்களுக்குப் பலியானோர் சிறுபான்மை இனத்தவர்களே.

சுதந்திரத்துக்குச் சற்று பின்னராகக் கிழக்கில் பாரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது விவசாயப் காணிகளாக மாற்றப்படவிருந்த காணிகள் உள்ளூர் விவசாயிகள் மற்றும் குடியேறும் சிங்கள மக்களிடையே 50:50 அடிப்படையில் பகிர்நதலிக்கப்படுமென்று அன்று பிரதமராக இருந்த திரு. டி.எஸ். சேனாநாயக்க கூறியிருந்தார். அடுத்தடுத்துப் பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கங்கள் அவ்வாக்குறுதியைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு, கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களையும் தமிழரையும் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ரீதியாகப் பலவீனப்படுத்துவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் பல்வேறு நடவடிக்கைகளைக் கையாண்டனர்.

(ii) அம்பாறை மாவட்டம்

நாடு அதிக உணவு பயிரிடல் திட்டத்தை ஆரம்பித்ததும், முஸ்லிம்கள் பல அடர்ந்த காடுகளைத் திறக்க நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டனர். எல்.டி.ஓ. உத்தரவுப்பத்திரங்களோடு பின்வரும் இடங்களைச் செழிப்பான வயல்களாக்கி விவசாயம் செய்துவந்தனர். தாலிபோட்ட ஆற்றுக்கண்டம், அம்பலத்தாறு, சேனைக்கண்டம், வேலாமரத்து வெளி, சோலவட்டை, சீயாத்தரவட்டை, நொறச்சோலை, திராய் ஓடை, கொச்சிக்காலந்து, பொன்னன்வெளி, குடுவில்வட்டை, தொட்டாச் சுருங்கிவட்டை, கொண்டவெட்டுவான், மகாகண்டிய, வெள்ளக்கல் தோட்டம்.

அரசாங்கம் நாட்டின் அதிவிசாலமான நீர்ப்பாசனத்திட்டமான கல்லுயாத்திட்டத்தை முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாகச் செறிந்து வாழும் கல்முனைப் பகுதியில் நடைமுறைப் படுத்தியதாகவும் அதனால் முஸ்லிம்கள் பெரும்பாலும் பயனடைந்துள்ளார்கள் என்றும் சிங்களவர்கள் கதை கட்டியுள்ளார்கள். உண்மையில் கல்லுயாத் திட்டம் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளை அபகரிக்கச் சிங்களவர் திட்டமிட்டு நடத்திய ஒரு பெரும் சதி என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இத்திட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட 44 குடியேற்றக் கிராமங்களில் 38 கிராமங்கள் வெளிப்பகுதிகளிலிருந்து வந்த சிங்களவருக்கும், ஆக 6 கிராமங்கள் மட்டும் இப்பகுதியின் பூர்வீகக் குடிகளான முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. குடியேற்றக் காணிப்பங்கீடு, நீர் விநியோகம் அமுல்நடத்தத் தொடங்கியபோது, சுதந்திர இலங்கையின் பிதாவான டி.எஸ். சேனாநாயகா அவர்கள் கூறியது போன்று இப்பகுதிப் பூர்வீகக் குடிகளான முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழருக்கும் நூற்றுக்கு ஐம்பது வீதம் எந்தவகையிலும் பகிர்நதளிக்கப்படவில்லை. எம்மைத்திட்டமிட்டு ஏமாற்றிவிட்டார்கள். கொடுக்கப்பட்ட ஆறு குடியேற்றக்கிராமங்களுக்குக் கோடைகாலங்களில் சேனாநாயக சமுத்திரத்திலிருந்து குடிக்கக்கூட நீர் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்பது அனேகமானோருக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாத உண்மை. திரு. டி.எஸ். சேனாநாயகா அவர்களின் வாக்குப்படி கல்லுயாத் திட்டத்தின் காணி, நீர்

வினியோகம், பாச்சல் வடிச்சல் மற்றும் கரும்புச் செய்கை ஆகிய எல்லாவித வாய்ப்பிலும் பூர்வீகக் குடிகளுக்கு உருத்தான நூற்றுக்கு ஐம்பது விகிதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதுதான் இப்பகுதி முஸ்லிம்களின் இன்றைய இலட்சியம்.

அம்பாரை மாவட்டம் 1,775 சதுர மைல் பரப்பைக் கொண்டது. 1981ஆம் ஆண்டுக் குடிசன மதிப்பின்படி சிங்களவர் 37.2 சதவீதமான அல்லது 660 சதுர மைல் பரப்புக்கு உரிமையுடையவர்கள் (ஆனால் 1921ஆம் ஆண்டுக் கணிப்புப்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களவர் எண்ணிக்கை 4 சதவீதமாக இருந்தது இதன்படி அம்பாரையிலுள்ள பூர்வீக சிங்களக் குடிமக்கள் 100 சதுர மைலுக்கும் குறைவான காணிக்கை உரிமையுடையவர்கள். மற்றச் சிங்களவரயாவரும் பிற மாகாணங்களிலிருந்து திட்டமிட்ட குடியேற்றக் கிராமங்களில் அண்மைக்காலத்தில் வந்தவர்கள்.) ஆனால் சிங்களப்பிரதேசத்தில் ஏறக்குறைய 75 சதவீதமான 1,340 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ள காணிகள் உண்டு. முஸ்லிம்கள் 41.6 சதவீதமான 728 சதுர மைல் பரப்புக்கு உருத்துடையவர்கள் இருந்தாலும் முஸ்லிம் பிரதேசத்தில் 263 சதுர மைல் காணி மட்டுமே உள்ளன. இது அம்பாரை மாவட்ட விஸ்தீரணத்தின் 15 சதவீதமான பரப்பாகும்.

உண்மை நிலை இப்படி இருக்க முன்னைய அரசாங்கத்தின் அரசியல் அதிகாரியும் அன்றைய அரசாங்கத்தின் மாவட்ட மந்திரியும், சீர்திருத்தப்பட்டுத் தயாரான நிலையில் முஸ்லிம் பகுதிகளிலுள்ள முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான நெல்வயல்களை அவர்களிடமிருந்து அபகரிப்பதிலும் ஏனைய மாவட்டங்களிலிருந்து சிங்கள உறவினர்களைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றுவதிலும் அதிக அக்கறையுடையவர்களாக இருந்தனர். இந்தச் சூழ்ச்சித்திட்டம் அம்பாரை மாவட்ட பூர்வீகக் குடிகளான முஸ்லிம் தமிழ் மக்களின் பொருளாதாரத்தையும், அரசியல் அந்தஸ்தையும் பாறுதூரமாகப் பாதித்துள்ளது.

(ii) மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்தினதும் மற்றும் வெளிநாட்டு அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியுடனும் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் (ரி.எம்.வி.பி.) இயக்கம் சட்டப்படி முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளில், இடம் பெயர்ந்த தமிழர்களை மீழ்குடியமர்த்துவது பெரும் பிரச்சினைகளை தோற்றுவித்துள்ளன.

1985ஆம் ஆண்டு எல்.ரி.ரி.ஈ. தனது கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான குடியிருப்பு, விவசாயம், மற்றும் கால்நடைவளர்ப்புக் காணி 35,000 ஏக்கருக்குக் கூடுதலான பிரதேசத்தைச் சட்டவிரேதமாக கைப்பற்றித் தமிழ் மக்களைக் குடியமர்த்தியது. இந்த அநியாயத்தால் இடம் பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் கடந்த 23 ஆண்டுகளாக சொல்லொனாத் துயரம் அனுபவித்தனர். அரசாங்கம் இன்று இக்காணிகளிலிருந்து எல்.ரி.ரி.ஈ. யினரை வெளியேற்றியபின் கருணாவின் ரி.எம்.வி.பி. அரசாங்கத்தினதும் சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினதும் உதவியோடு முஸ்லிம்களுக்குச் சட்டப்படி உருத்தான காணிகளில் நிரந்தர வீடுகள், கோயில்கள், பாடசாலைகள் என்பனவற்றை நிறுவி இடம் பெயர்ந்த தமிழர்களை நிரந்தரமாக நியாயப்படி முஸ்லிம்களுக்கு உரித்தான காணிகளில் மீழ்குடியேற்றம் செய்கின்றனர்.

கோறாளைப்பற்று மத்தி

உள்நாட்டு அரசாங்க ஆணைக்குழு முஸ்லிம்கள் வரலாற்று வாழ்விடம், 11 கிராம சேவகரைக் கொண்ட 240 சதுர.கி.மீ. விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசத்தை கோறாளைப்பற்று மத்திய பிரதேச செயலாளர்பிரிவு எனப் பிரகடனம் செய்வதாக முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தபோதும் இதன் எல்லைகள் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் 2,633 சதுர.கி.மீ. விஸ்தீரணம் 14 பிரதேச செயலாளர் பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நான்கு முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேசங்கள் - காத்தான்குடி 3.89 சதுர.கி.மீ., ஏறாவூர் நகரம் 3.74 சதுர.கி.மீ., கோறாளைப்பற்று மேற்கு (ஓட்டமாவடி) 6.84 சதுர.கி.மீ., கோறாளைப்பற்று மத்தி 6.50 சதுர.கி.மீ. பெரும்பான்மை முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிலப்பரப்பு மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 20 சதுர.கி.மீ. மட்டுமே. இது மொத்த

மட்டக்களப்பு மாவட்ட விஸ்தீரணத்தின் 1.0% க்கு குறைவானதே. ஆனால் இன்றைய மட்டக்களப்பு மாவட்ட முஸ்லிம் சனத்தொகை 30% க்கு கூடுதலாக உள்ளது.

ஏறாவூர்

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான விவசாய, கால்நடை வளர்ப்பு நிலங்கள் ஏறக்குறைய 12,000 ஏக்கர் காணி பெரும்பாலும் சென்கலடி - பதுளை A5 வீதியை அண்மித்தே உள்ளது. இன்று இங்குள்ள அனைத்துப் பிரதேசங்களும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே சட்டவிரோதமாக முஸ்லிம் காணிகளில் குடியேறிய தமிழர்கள் எல்.ரி.ரி.ஈ. பயங்கரவாதிகளை விரட்டியடிக்க அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கையினால் இடம் பெயர்ந்த தமிழர்களை முஸ்லிம்களுக்குச் சட்டப்படி உரித்தான காணிகளில் அரசாங்கமும் கருணாவின் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் (ரி.எம்.வி.பி.) இயக்கமும் ஒன்றிணைந்து மீழ்க்குடியமர்த்துகின்றது.

1983, 1985, 1990ஆம் ஆண்டுகளில் 12,700 க்கும் கூடுதலான முஸ்லிம் குடும்பங்களை விரட்டிவிட்டு எல்.ரி.ரி.ஈ. யின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்த இடங்களில் தமிழர்களைச் சட்டவிரோதமாகக் குடியமர்த்தினர். இந்தச் சட்டவிரோதமாக வெளியேற்றப்பட்ட தொழிலிழந்த முஸ்லிம்களுக்கு அரசாங்கம் எந்தவித நிவாரணமோ நஷ்டஈடோ கொடுக்கவில்லை.

அரசு பாதுகாப்புப் படையினர் எல்.ரி.ரி.ஈ. பயங்கரவாதிகளை கிழக்கிலிருந்து வெளியேற்ற நடத்திய யுத்தத்தில் இடம் பெயர்ந்த தமிழர்களை மீண்டும் சட்டவிரோதமாக ஆக்கிரமித்த முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான காணிகள் உள்ள ஐயன்கேணி, மீராகேணி, மிச்சநகர், ஹிதாயத்தநகர், தக்வாநகர் ஆகிய இடங்களில் மீழ்க்குடியேற்றப்படுகின்றனர். இதுமட்டுமல்லாமல் கிழக்குப் பல்கலைக்களகம், 7 கி.மீ. தொலைவில் மீராகேணி என்னும் முஸ்லிம் பகுதியில் 30 ஏக்கர் காணியைச் சுவீகரிப்பதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இது முஸ்லிம்கள் இப்பகுதியில் குடியேறுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான நடவடிக்கையென இங்குள்ள முஸ்லிம்கள் கருதுகின்றனர்.

ஏறாவூர் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான விவசாயம், கால்நடை மற்றும் பயிர்ச்செய்கைக்கான காணிகளில் பெரும்பாலானவை சென்கலடி பதுளை A5 ரோட்டுக்கு அண்மித்த பகுதிகளில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. இவையாவும் இன்று அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்டன. முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான ஐயன்கேணி, மீராகேணி, மிச்சநகர், ஹிதாயத்தநகர், தக்வாநகர் ஆகிய பகுதிகளிலும் காத்தான்குடி எல்லைக் கிராமங்களான ஒல்லிக்குளம், சிகரம், கர்பலா, பாலமுனை, கீச்சான் பள்ளம் காங்கேயன்ஓடை ஆகிய இடங்களிலும் ஏற்கனவே சட்டவிரோதமாக விடுதலைப் புலிகளால் குடியமர்த்தப்பட்டு அரசு இராணுவத்தினரின் விடுதலைப் புலிகளுக்கெதிரான யுத்தநடவடிக்கையால் இடம்பெயர்ந்த தமிழர்களை கருணாவின் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகள் (TMVP) மீண்டும் வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவன அனுசரணையோடு முஸ்லிம் காணிகளில் சட்டவிரோதமாக நிரந்தரமாகக் குடியமர்த்த துரித நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர்.

காத்தான்குடி முஸ்லிம் எல்லைக் கிராமங்கள்

ஒல்லிக்குளம், சிகரம், கர்பலா, பாலமுனை, காங்கேயனோடை, கீச்சான்பள்ளம் ஆகிய காத்தான்குடி எல்லைக் கிராமங்களே தமிழர் பெரும்பான்மை ஆரயம்பதிப்பிரதேச சபை எல்லைக்குட்பட்ட முஸ்லிம் பிரதேசங்கள். சனாமியாலும் எல்.ரி.ரி.ஈ. பயங்கரவாதிகளை வெளியேற்றுவதற்கான அரசுபடையினரின் நடவடிக்கையாலும் இடம் பெயர்ந்த தமிழர்களைத் தற்காலிகமாக மேற்கூறப்பட்ட கிராமங்களில் முஸ்லிம்களுக்கும் பள்ளிவாசல்களுக்கும் சொந்தமான காணிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். ஆனால் இப்போது கருணாவின் ரி.எம்.வி.பி. யும், அரசாங்க இராணுவத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து சர்வதேச அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியோடு, தமிழ் பிரதேசங்களிலிருந்து வெளியேறியவர்களை முஸ்லிம்களுக்கும்

பள்ளிவாசல்களுக்கும் சொந்தமான காணிகளில் முஸ்லிம்களின் உரிமையை நிராகரித்துவிட்டு தமிழர்களை நிரந்தரமாகக் குடியமர்த்துகின்றனர்.

(iii) திருகோணமலை மாவட்டம்

திருகோணமலைப் பகுதியில் கந்தளாய் அல்லைக் குடியேற்றங்களை அமுல்நடத்துவதற்கு முன்பு கந்தளாயில் பெரும்பகுதியில் தம்பலகாமம் பகுதியில் பொத்தானை என்னும் இடத்தில் 4,000 ஏக்கர் காணியில் முஸ்லிம்கள் நெல் சாகுபடி செய்துவந்தனர். 1952ஆம் ஆண்டு கந்தளாய் குடியேற்றத்திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது அரசாங்கம் இங்குள்ள காணிகளில் 50% உள்ளூர் மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்தது. ஆனால் படிப்படியாக இங்கு 30 வருடங்களாக விவசாயம் செய்த முஸ்லிம்கள் யாவரும் எதுவித நஷ்டஈடுமின்றி விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். 1954ஆம் ஆண்டு இக்காணிகள், யாவும் வெளியிடங்களிலிருந்து குடியேறிய சிங்களவருக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

இப்போது அகப்பரம் என்று அழைக்கப்படும் வட்டுக்கச்சிப்பகுதி இங்குள்ள முஸ்லிம்களின் கால்நடைகளுக்கிருந்த மேய்ச்சல் நிலம். இங்கிருந்த முஸ்லிம்கள் சிங்களவர்களால் விரட்டியடிக்கப்பட்டுள்ளனர். பள்ளிவாசலும் ஒரு சிறு பாடசாலையும் சில முஸ்லிம் குடும்பங்களும் இப்போது இங்கு இன்னும் மிஞ்சி இருக்கின்றன. 1958இல் கந்தளாய் சீனிக் கூட்டுத்தாபனம் நிறுவியதோடு கூடுதலான சிங்களவர்கள் வெளியூரிலிருந்து இங்கு வந்து அல்லைக் கந்தளாய் றோட் இருமருங்கிலும் குடியேறியுள்ளார்கள். 1965ஆம் ஆண்டிற்குமுன் இப்பகுதி உள்ளூராட்சி மன்றத் தலைவர்களாக முஸ்லிம்கள் இருந்து வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் ஆகக்கூடுதலான முஸ்லிம்கள், ஏறக்குறைய 40,000 பேர் கிண்ணியாவில் வாழ்கின்றனர். கந்தளாய் குடியேற்றத்தில் காணிகளைப் பறிகொடுத்த முஸ்லிம் விவசாயிகள் அருகாமையிலுள்ள வன்ஆறு என்னும் பகுதியில்வந்து காடுவெட்டி விவசாயம் செய்தார்கள். 3,000 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் சுமார் 10,000 ஏக்கர் காணியை விவசாயத்திற்கு வன்ஆறு, சுண்டிஆறு, மணிஅரசன்குழம், சாவாறு, கல்அறுப்பு, வாளமடு, வண்ணாத்திப்பாலம், கற்குழி, நடுலாத்து, கறுஞ்சிப்பொத்தானை ஆகிய இடங்களில் காடுவெட்டி நிலம் திருத்தி வயல் நிலங்களாக மாற்றினர்.

1967ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் குமரன்கட வன்எலத்திட்டம் ஒன்றை இங்கு ஏற்படுத்தி முஸ்லிம் விவசாயிகளை இங்கிருந்தும் விரட்டியடித்தது. இதனால் இங்கு புதிதாகக் குடியமர்த்தப்பட்ட சிங்களவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் கலவரம் ஏற்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இங்கு நடுக்காட்டு வயல் வெளிக்குள் வன்எல பொலிஸ் நிலையம் நிறுவப்பட்டு முஸ்லிம்கள் அவர்கள் காணிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுச் சிங்களவர்கள் குடியேறினர்.

1970 - 1977ஆம் ஆண்டுக்காலத்தில் முடப்பட்டிருந்த வன்எல பொலிஸ் நிலையம் நிரந்தரக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு மிக விமர்சையாக மீண்டும் 1977ஆம் ஆண்டு திறக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த பொலிஸ் நிலையம் முஸ்லிம்களைக் காவல்செய்யும் கடமைக்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கிண்ணியா தம்பலகாமம் றோட்டுக்கும் அல்லைக்கந்தளாய் றோட்டுக்கும் இடைப்பட்ட காணிகிண்ணியா குறிஞ்சான்கேணி, ஆலங்கேணி, தம்கலகாமம் ஆகிய ஊர்கள் எதிர்கால அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்ட காணிகள் அண்மைக்காலத்தில் புகையிலைக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு சொன்டன் காடு என்னும் இடத்தில் புகையிலை செய்வதற்காக வெளியூர்களிலிருந்து வந்த சிங்களவர்கள் மேற்படி கிராமங்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்த காணிகளில் அத்துமீறிக் குடியேறியதால் மீண்டும் முஸ்லிம்களின் காணிகள் பறிபோயின. வாழமடு என்னுமிடத்தில் முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் காணித்தகராறு. திருகோணமலைக் கச்சேரியில் சிங்களவருக்கு எந்தக்காணிக்கும் எப்போது வேண்டுமானாலும் புது பேமிட் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் முஸ்லிம்களுக்கு கொடுத்த ஏராளமான பேமிட்டுகள் வெட்டப்பட்டுக் காணிகளை விட்டு வெளியேற்றப்படுகின்றனர்.

011946

சாவாறு, சொண்டன் காட்டுப் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் கால் நடைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 5,000 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலம் சிங்கள முதலாளிகளுக்கு விஷேட அனுமதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வன்ஸல பொலிஸ் நிலைய உத்தியோகத்தர்கள் உதவியோடு இங்குள்ள முஸ்லிம்கள் விரட்டப்பட்டுள்ளனர்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் குச்சவெளி ஒரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேசம். மொத்த சனத்தொகை 29,967 குடும்பங்கள் 8,058. 65% முஸ்லிம்கள் 19,443 - 31% தமிழர் 9,282 - 3% கிறிஸ்தவர்கள் 905 - அத்தோடு 0.1% சிங்களவர் 337. குச்சவெளி பிரதேசசபை 9 அங்கத்தவர், முஸ்லிம்கள் 6, தமிழர் 3. முஸ்லிம் பெரும்பான்மைக் குச்சவெளிப் பிரதேசசபைக்கு ஒரு தமிழர் பிரதேச செயலாளர். மொத்த கிராமசேவக உத்தியோகத்தர் 24. 65மு முஸ்லிம்களுக்கு 7 கிராமசேவக உத்தியோகத்தர்களும் ஏனைய 17 கிராமசேவக உத்தியோகத்தர்களும் மற்ற 35மு மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சராசரி தமிழ் கிராமசேவக உத்தியோகத்தர் பிரிவின் சனத்தொகை 250. ஆனால் முஸ்லிம் கிராமசேவக உத்தியோகத்தர் பிரிவின் சராசரி சனத்தொகை 1,350. இனக்கலவரம் காரணமாக இப்பால் நகரிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து திருகோணமலையில் உள்ள லவ் லேனில் தற்காலிகமாகக் குடியேறிய 185 முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 பேர்ச்சஸ் வீதம் பகிர்ந்தளிப்பதாக பிரதேச செயலாளர் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தும் அனைத்துக் காணிகளும் தமிழருக்கே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தாலும், காணிச் சுவீகரிப்பாலும் கிழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக அம்பாரை, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் இனங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வும் மனக்கசப்பும் ஏராளம் ஏராளம்.

(iv) பௌத்தமதத்தின் பெயரில் முஸ்லிம்களின் காணிகளை அபகரித்தல்.

1983 ஒக்டோபர் 7ம் திகதி வெளியான பாராளுமன்ற ஹன்ஸாட் தொகுதி 25 இலக்கம் 10இல் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் படத்தில் அம்பாரை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் பகுதிகளில் மட்டும் 43 பௌத்த சிதைவுச் சின்னங்கள் அகழ்ந்து அடையாளம் கண்டுள்ள இடங்களெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பௌத்த சிங்களவர்கள் இந்தச் சிதைந்த சின்னங்களைச் சூழ்ந்த காணிகளில் தற்போதுள்ள முஸ்லிம்களை வெளியேற்றித் தாங்கள் குடியேற முயல்வது பலஸ்தீன முஸ்லிம்களை அவர்கள் காணிகளை விட்டு விரட்டியடிக்க இஸ்ரேலியர்கள் கையாண்ட கபட நாடகம் போல் தோன்றுகின்றது.

ஏற்கனவே நடைபெற்றுள்ள திட்டமிட்ட குடியேற்றம், கரும்புச்செய்கை, ஓட்டுக்கூட்டுத்தாபனச் சுவீகரிப்பு ஆகிய நடவடிக்கைகளால் பெருமளவு காணிகளைப் பறிக்கொடுத்துப் பரிதவிக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு இந்த நவீன பௌத்த சின்னப் புனரமைப்புக் குடியேற்றம் பெரும் பதட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

1940ஆம் ஆண்டுதான் பாழடைந்த தீகவாப்பி விகாரைக்கு பௌத்த பிக்கு ஒருவர் வந்தார். இவருக்குத் தானம் பொடுப்பதற்கு இங்கு சிங்களப் பௌத்தர்கள் எவரும் இருக்கவில்லை. இப்பகுதியில் விவசாயம் செய்த முஸ்லிம்களே இந்தச்சாதுவுக்குப் பல சௌகரியங்களைச் செய்தனர். தீகவாப்பி விகாரையைச் சுற்றியுள்ள தென்னைகளை நடவர்களும் முஸ்லிம்களே. திடீரென 1960ஆம் ஆண்டு சில சிங்களப் பௌத்தர்கள் விகாரையைச் சுற்றியுள்ள முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வயல் நிலங்களை பௌத்தமத அலுவல்களுக்காகச் சுவீகரிக்க முற்பட்டனர்.

இந்த விஷயத்தில் பல பிரச்சினைகள் தலைதூக்கியதால், 1968ஆம் ஆண்டு முந்நாள் நில அளவை நாயகமான திரு. ரட்ணதுங்க அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டுச் சமரசத் தீர்வுக்கான அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. பல பௌத்த இஸ்தாபனங்களும், இயக்கங்களும் விடுத்த கோரிக்கைகளை அலசி ஆராய்ந்த குழுவின் சிபாரிசுப்பேரில் 585 ஏக்கர் நிலம் பௌத்த மத கலாசார அபிவிருத்திக்காக முஸ்லிம்களிடமிருந்து சுவீகரிக்கப்பட்டது.

எதிர்காலத்தில் முஸ்லிம்களின் காணிகள் சுவீரிக்கப்படக்கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரிலும் வாக்குறுதியிலுமே முஸ்லிம்கள் இந்த 585 ஏக்கரை விட்டு வெளியேறினர்.

பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொண்ட நிபந்தனைகளை உதாசீனம் செய்துவிட்டு, கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு முற்றும் மாறாக மீண்டும் ஆயிரத்துக்கு அதிகமான ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள முஸ்லிம்கள் விவசாயம் செய்யும் காணிகளைத் தீகவாபி பகுதியில் கொச்சிக்காய்லந்து, திராய்ஓடை, பொன்னன்வெளி, குடுவில் வட்டை ஆகிய இடங்களில் அபகரிக்கப்பட்டது.

(v) தூரித மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டக் காணிகள்

தூரித மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கிழக்கு மாகண எல்லைக்குள் வரும் காணியின் விஸ்தீரணம் ஏறக்குறைய 160,000 ஏக்கர், அதாவது 45,000 காணித்துண்டுகள். இக்காணியில் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 26,000 காணித்துண்டுகளைவிட மேலதிகமான 19,000 காணித்துண்டுகளில் ஏறக்குறைய 100,000 சிங்களவர்கள் புதிதாகக் குடியேறுவார்கள். தமிழருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18,500 காணித்துண்டுகளில் ஏறக்குறைய 30,000 இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களும் 50,000 வெளிமாகாண இலங்கைத் தமிழர்களும் குடியேறுவர். முஸ்லிம்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 7,600 காணித்துண்டுகளில் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்ட 38,000 கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் மட்டுமே குடியேறுவது சாத்தியம்.

பொத்துவில் பகுதியில் விரைவில் நடைமுறைக்கு வரவிருக்கும் ஹெட ஓயா போன்ற திட்டமும் செயற்படத் தொடங்கியதும், கல்ஓயா, கந்தளாய் அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் போல் கிழக்கு மாகாணச் சனத்தொகையில் கணிசமான மாற்றங்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. கிழக்கு மாகாணத்தின் இன விகிதாசாரம் விரைவில் ஏறக்குறைய சிங்களவர் 55 சதவீதம் தமிழர் 30 சதவிகிதம், முஸ்லிம்கள் 15 சதவிகிதம் என்ற நிலையில் மாற்றம் ஏற்படும். இப்படியான நிலையில் கிழக்கு மாகாணத்துக்கு ஒரு தனிமாகாண சபை அமைத்துத் தேர்தல் நடைபெறும் போது முடிவு இப்போதைக்கு இருப்பதைவிட முற்றும் மாறுபட்டதாகவே அமையும். ஐ.தே.க., ஸ்ரீ.ல.க.க., தமிழ் முஸ்லிம் அரசியற் கட்சிகள், சுயெட்சைக்குழுக்கள் எல்லாம் தேர்தலில் போட்டியிடும் வாய்ப்புண்டு. மற்ற இனத்தவர்களை விட முஸ்லிம்களே வழக்கம்போல் எல்லாக் கட்சிகளிலும் போட்டியிடுவார்கள். 15 சதவிகித வாக்குகள் சில்லாங் கொட்டை சிதறுவது போல் சிதறி விரைவில் முஸ்லிம்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் அரசியல் பலம் அற்றவர்களாகப் போவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். ஆகவே கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு தனிமாகாண சபை ஏற்பட்டு முஸ்லிம்களின் 1981ஆம் ஆண்டின் 33 சதவிகிதாசாரத்தையோ அல்லது ஒன்றிணைந்த அரசியற் பலத்தையோ சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு உபயோகித்து முஸ்லிம்கள் சுதந்திரமாகப் பாதுகாப்போடு வாழமுடியும் என்பது எதிர்காலத்தில் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்ற வெறும் கற்பனை.

(vi) கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் பயங்கரவாதிகளால் சட்டவிரோதமாக அபகரிக்கப்பட்டுள்ள முஸ்லிம்களின் காணிகள்

முஸ்லிம் உரிமைகள் மன்ற ஆய்வு அறிக்கைப்படி கிழக்கிலங்கையில் தமிழ் ஆயுதக்குழுக்களினால் சட்டவிரோதமாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள முஸ்லிம்களின் காணியின் விஸ்தீரணம் 63,276 ஏக்கர். தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப்படி இருந்த பிரதேசங்களில் அம்பாரை மாவட்டத்தில் 4,228 முஸ்லிம் குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான 16,765 ஏக்கர், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 5,564 முஸ்லிம் குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான 29,418 ஏக்கர், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 5,186 குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான 17,092 ஏக்கர். இக்காணிகளைக் கடந்த இருபது வருடங்களாக தமிழீழவிடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் சட்டவிரோதமாக ஆக்கிரமித்துள்ளனர்.

தமிழர்கள் கிழக்குமாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள் விவசாயம் செய்துவந்த 63,000 ஏக்கர் காணியை சட்டவிரோதமாக அபகரித்துள்ளனர். தமிழ் முஸ்லிம் தலைவர்களின் கோரிக்கைப்படி இக்காணிகளின் விபரம் முஸ்லிம் உரிமைகள் மன்றத்தினால் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இக்காணிப்பிரச்சினை சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டு முஸ்லிம்களின் காணிகள் மீழ ஒப்படைக்கப்படுமானால் கிழக்கில் வாழும் தமிழர் முஸ்லிம்களுக்கிடையில் நிலவும் விரோதம் பெருமளவு குறைந்து 15,000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 60,000 ஆண், பெண் பிள்ளைகளுக்கிடையில் சாந்தியும் சமாதானமும் ஏற்பட வழிபிறக்கும்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தூதுக்குழு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளோடு 2002 ஏப்ரல் 13ஆம் திகதி வன்னியில் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையின்போது வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்களின் காணிப்பிரச்சினை பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டு முஸ்லிம்களுக்கு உருத்தான காணிகள்யாவும் மீண்டும் முஸ்லிம்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்ற உடன்பாட்டுக்கு வந்தனர். இதன்பின் தாய்லாந்து, நோவே ஆகிய நாடுகளில் நடந்த சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின்போது இலங்கை அரசாங்கக் குழுவில் கலந்து கொண்ட முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் பிரதிநிதிகளும் முஸ்லிம் காணிகள் சம்பந்தமாக நடத்திய விரிவான பேச்சுவார்த்தையில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் பிரகாரம் தமிழர்கள் சட்டவிரோதமாக ஆக்கிரமித்துள்ள முஸ்லிம்கள் காணிகள் விபர இடாப்பு முஸ்லிம் உரிமைகள் மன்றத்தால் தயாரிக்கப்பட்டு இலங்கைச் சமாதான நடவடிக்கை அனுசரணையாளரான நோர்வே பிரதிநிதிகடாக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், இலங்கை அரசாங்கம், முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆகியோரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

2003 பெப்ரவரி 7-8ஆம் திகதிகளில் ஜேர்மன் - பேர்லின் நகரில் நடந்த ஐந்தாம் கட்ட சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின்போது எடுக்கப்பட்ட தீர்மானப்படி கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையில் உள்ள காணிப்பிணக்குகளைச் சுமுகமாகத் தீர்த்துவைப்பதற்கான மாவட்ட தமிழ் - முஸ்லிம் இணக்கசபைகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

சில நடைமுறைச்சிக்கல் காரணமாக முஸ்லிம் காணிப்பிரச்சினை சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளில் தாமதம் ஏற்பட்டதனால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கிழக்கு மாகாணப் போராளிகள், காணிப்பிரச்சினையில் சம்பந்தப்பட்ட கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காக விரும்பி அழைப்பு விடுத்ததன் நிமித்தம், வடகிழக்கு முஸ்லிம் சமாதானப் பேரவை முஸ்லிம் சமுகப் பிரதிநிதிகளோடு 2003 செப்டம்பர் 20ஆம் திகதி அம்பாரை. மட்டக்களப்புத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பிரதம கட்டளைத் தளபதி கருணா தலைமையில் கறடியநாறு தேனகத் தலைமையகத்திலும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் திருகோணமலை மாவட்ட பிரதம கட்டளைத் தளபதி பதுமன் தலைமையில் சம்பூர் நடுவச் செயலகத்திலும் 2003 டிசம்பர் 30ஆம் திகதியில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றுத் திருப்திகரமான முன்னேற்றங்களும் காணப்பட்டன.

கிழக்கு மாகாணப் பிரதம கட்டளைத் தளபதி கருணா தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலிருந்து வெளியேறியதன் பின்னர் இலங்கை இராணுவத்தின் யுத்த நடவடிக்கைகள் கிழக்குமாகாணத்தில் உக்கிரமடைந்தன. சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையும் முஸ்லிம் காணிப்பிரச்சினை சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளும் தடைப்பட்டன. இலங்கை இராணுவத்தினரின் தீவிர யுத்த நடவடிக்கையின் பயனாகக் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த அனைத்துப் பிரதேசங்களும் மீட்கப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற இலங்கை உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புப்படி வடமாகாணத்தோடு தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டிருந்த கிழக்குமாகாணமும் விடுவிக்கப்பட்டது.

பயங்கரவாத நடவடிக்கையின்போது கைவிடப்பட்ட காணிகளில் பொத்துவில் முஸ்லிம்கள் மீண்டும் விவசாயம் செய்வதை லஹுகலை பிரதேச சிங்களவரும் அரசாங்க அதிரடிப்படையினரும் தடைசெய்கின்றனர். முன்பிருந்த பாணமைப்பற்று டி.ஆர்.ஓ. பிரிவு 472 சதுரமைல். புதிதாக நிருவாக சபை ஏற்படும்போது 19,831 - 74% முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பொத்துவில் பிரதேச சபைக்கு ஆக 22% - 103.9 சதுரமைல் காணியும் எஞ்சிய 74% - 368.2 சதுரமைல் காணிகளை 7,085 - 26% சிங்களப் பெரும்பான்மை லஹுகலைப் பிரதேச சபைக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் முஸ்லிம்கள் உத்தரவுப் பத்திரத்தோடு விவசாயம் செய்துவந்த பெரும்பகுதி அரசகாணிகள் சிங்களவர் கைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் பாதுகாப்பு

வரலாற்று ரீதியாகத் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் வாழ்ந்துவரும் பிரதேசங்களாக 1987 இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தில் இனங்காணப்படும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம் ஆண்களும், பெண்களும், சிறுவர்களும் கொல்லப்பட்டும் காயமுற்றுமுள்ளனர். இலங்கையில் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட இந்தியர்கள் வந்ததுமுதல் அகதிகளாக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களின் தொகை 200,000 ஐத் தாண்டிவிட்டது. முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய் பெறுமதியான சொத்துக்கள் இனத்துவ உரிமைகளுக்காகப் போராடுவோரென்று கூறப்படும் தமிழ்ப் போராளிகளினால் கொள்ளையிடப்பட்டன.

சிங்களவர், தமிழர் போன்று ஏனைய சமூகங்களும் இன்னல்களை அனுபவித்துள்ளனர். ஆயினும் முஸ்லிம்களின் விடயம் வித்தியாசமானதாகும். அரசாங்கமும் அதன் ஆயுதப்படைகளும் நிவாரணங்களையும் பாதுகாப்பையும் சிங்களவருக்கு வழங்குகின்றன. ஆயுதந்தாங்கிய தமிழ்ப் போராளிக் குழுக்களும், இந்திய அரசும், சர்வதேச தமிழர் சமூகமும் தமிழர்களுக்குப் புரண ஆதரவு வழங்குகின்றன. ஆயினும், நிராயுதபாணிகளான முஸ்லிம்கள் இனப் போராட்டத்தில் எதுவித உதவியற்றோராக அகப்பட்டுள்ளனர். மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டோர் முஸ்லிம்களாகவிருந்தபோதிலும் வெளியுலகும், குறிப்பாகச் சர்வதேச முஸ்லிம் சமூகமும், ஒருசில முஸ்லிம்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் இலங்கை அரசாங்கத்தில் அமைச்சர்களாகவும் இருக்கும் காரணத்தால் இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்களுக்கு எவ்விதமான மனக் குறைகளும் இல்லையென்றும், இங்கு அவர்கள் மிகவும் மகிழுச்சிகரமாக வாழ்வு நடத்துகின்றனர் எனவும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

1987 செப்டம்பர் மூதூர் உதவி அசாங்க அதிபர் ஜனாப். ஹபீப் முஹம்மத் தமிழ்ப் போராளிகளால் ஈவிரக்கமற்ற முறையில் படுகொலை செய்யப்பட்டார். 1987 நவம்பரில் முன்னைநாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் பிரதியமைச்சருமான ஜனாப் ஏ.எல்.ஏ. மஜீட் கொல்லப்பட்டார். 1987 டிசம்பரில் மட்டக்ளப்பு மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் பெரும்பான்மைக் கிராமமாகிய ஓட்டமாவடியில் இந்திய அமைதிப் படையினர் எறிகணைத்தாக்குதலில் ஈடுபட்டபோது 26 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டு மேலும் 200 பேர் காயமடைந்தனர் சுமார் 14,000 முஸ்லிம்கள் அகதிகளாக்கப்பட்டு வடமத்திய மாகாணத்திலுள்ள பொலன்னறுவைக்கு தப்பியோடினர்.

1987 டிசம்பரில் மட்டக்களப்புக்குத் தெற்குப் புறமாக நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள 40,000 இற்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்களின் ஊராகிய காத்தான்குடி ஆயுதந்தாங்கிய தமிழ் போராளிகளின் தாக்குதலுக்குள்ளாகியது. இப்பயங்கரத்தாக்குதலில் 60 முஸ்லிம்கள் உயிரிழந்தனர், மேலும் 200 பேர் காயமுற்றனர். 200 மில்லியன் ரூபா பெறுமதியுள்ள முஸ்லிம்களின் சொத்துக்கள் அவர்களால் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டு நாசமாக்கப்பட்டன. இவையனைத்தும் இந்திய அமைதிப்படையினரின் கண்களுக்கெதிரிலேயே நடந்தன.

1988 மார்ச் 6 ஆம் திகதி காத்தான்குடி நகரசபையின் முன்னாள் தலைவர் அல்ஹாஜ் அகமட் லெப்பை படுகொலை செய்யப்பட்டார். 1990 இல் காத்தான்குடிப் பள்ளிவாசலில் தொழுகையிலீடுபட்டிருந்த 106 முஸ்லிம்கள் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. இனால் சுட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். அதே வாரத்தில் ஹஜ் யாத்திலையிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தோர் உட்பட 86 முஸ்லிம்கள் களுவாஞ்சிக்குடியில் வைத்துத் தமிழ்ப் போராளிகளால் கடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

இரு வாரங்கள் கழித்து ஏறாவுரிலுள்ள சதாம் ஹுசைன் கிராமம் தமிழர்களால் தாக்கப்பட்டு 100 ஆண்களும், பெண்களும், சிறுவர்களும் கொல்லப்பட்டனர்.

1989 நவம்பரில் ஈ.என்.ஏ. எனப்படும் தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் காரைதீவு பொலிஸ் காவலரைச் சுற்றிவளைத்தனர். அவர்களிடம் கனரக மோட்டார்களும் இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட வேறு உபகரணங்களும் இருந்தன. அவர்கள் தமிழர்களைப் போகும்படி கட்டளையிட்டுவிட்டு, 41 முஸ்லிம் நிசவ்பொலிஸினரைத் தனியாகப் பிரித்து, கைதிகளாக்கி ஈவிரக்கமற்ற முறையில் கொலை செய்தனர். முன்னாரில் 200 இற்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம்கள் தமிழ்ப் பயங்கரவாதிகளினால் கடத்திச் செல்லப்பட்டு ஈவிரக்கமற்ற முறையில் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். 1990 அக்டோபரில் வடமாகாணத்தில் 100 இற்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களில் வசித்த சகல மக்களையும் எல்.ஈ.ஈ.ஈ. துரத்தியது. புல தலைமுறைகளாக வடமாகாணத்தில் வாழ்ந்த சுமார் 50,000 அப்பாவி முஸ்லிம் மக்கள் இன்று புத்தளம், குரணாகல் மற்றும் அநுராதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் அகதிமுகாம்களில் வாடுகின்றனர்.

1992 அக்டோபரில் பொலன்னறுவை மாவட்டத்தின் அகபர்புரம், அகமட்புரம், பள்ளியகொடல்லை மற்றும் பங்குராணை ஆகிய கிராமங்களில் சுமார் 200 முஸ்லிம்களை எல்.ஈ.ஈ.ஈ. ஈவிரக்கமின்றிக் கொலைசெய்தது.

(i) ஆபத்தற்ற தன்மையும் பாதுகாப்பும்

வடக்கு கிழக்கில் வாழுகின்ற முஸ்லிம்கள் தமிழ் தீவிரவாதிகளின் வன்முறைகளினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுத் துன்புற்றவர்கள். அவர்களின் உயிர்வாழும் உரிமைகளுக்கு மிகுந்த அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு சமூகமும் எப்பாகத்திலும் சுதந்திரமாக உயிர்வாழும் உரிமை இருப்பதுடன் அந்தச் சமூகத்திற்கு பூரண பாதுகாப்பும் இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் அச்சம், பீதி, தயக்கம் இன்றி வாழும் உரிமை உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்தவகையில் மோதல் காரணமாக எல்லா சமூகங்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. வடக்கில் முழுமையாகவும் கிழக்கில் எல்லைக்கிராமங்களின் சில பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த சிங்கள மக்களும் இடம் பெயர்ந்துள்ளனர். இந்தச் செயற்பாடுகள் சமாதானமாகவும் அமைதியாகவும் சகவாழ்வுள்ள சமூகங்களின் நிலைமைக்கு பங்கம் விளைவிக்கின்றவையாகும்.

அரசாங்கப் படைகளிலும் காவல்துறையிலும் (பொலிஸ்) ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தொகையான உத்தியோகத்தர்களை தமிழ் முஸ்லிம் சமூகங்களிலுமிருந்து தெரிவு செய்தல் வேண்டும். இதனால் இந்த இரு சமூகங்களுக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படும். படையிலும், பொலிஸிலும் பல்லின மக்களும் அங்கம் வகிப்பதுடன் எக்காரணத்திற்காகவும் ஓர் இனத்துக்கு எதிராக வேறுபாடு காட்டும் தன்மை முற்றாக ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய நிலைமை ஏற்படின் முஸ்லிம்களுக்கு பாதுகாப்பு உண்டு என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகம் பெரும்பான்மையாக வாழுகின்ற பகுதிகளில் உள்ள பொலிஸ் நிலையங்களில் அங்கு வாழுகின்ற சமூகத்தினைச் சார்ந்தவர்களே பொலிஸ் படையிலும் பெரும்பான்மையாக இருத்தல் வேண்டும். பல்லினத்தன்மையினை வலியுறுத்தும்வகையில் அமைந்தாலும் உயர் அதிகாரிகள், சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தர்களும் அதே வகித அடிப்படையில் இருத்தல் வேண்டும். உள்ளூர் பொலிஸ் பிரிவின் விதிகள் அமுலாக்கம் செய்வதுடன் வலுவுடையதாகவும் ஆக்கப்படல் வேண்டும்.

வடக்கு கிழக்கிலுள்ள படைகளை அகற்றி மோதல் தவிர்ப்பினை செய்வதன் மூலம் இப்பிரச்சினைக்கான அடிப்படைக் காரணங்களுக்குப் பரிசீலனை காணலாம். அதேவேளை ஒரே நேரத்தில் சமாதானமும் படையகற்றலும், பைசிக்கல் வண்டியின் இரண்டு உருளிகளும் ஒரே சமயத்தில் இயங்குவது போலவும் ஒன்றை மற்றொன்று சார்ந்து செயற்பட அதாவது

சமாதானமுயற்சியும் படை அகற்றலும் ஒன்றை மற்றது சார்ந்து நடைபெற வேண்டும். அத்துடன் உண்மையான, சாதகமான, நிலையான சமாதானத்துடன் ஆயுதக் களையும் நடைபெறுதல் வேண்டும்.

(ii) முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்

மகிந்த சிந்தனையில் 'கிழக்கு மாகாண மக்களின் அச்சத்தை நீக்கவேண்டியது முக்கியம் என நான் கருதுகிறேன். எந்த ஒரு இனமும் மற்ற ஒரு இனத்தினைப் பணயக்கைதியாகும் நிலைக்குத் தள்ளக் கூடாது. ஆகவே கிழக்குமாகாண மக்களின் பாதுகாப்பு எவரினது அச்சுறுத்தலுக்கும் ஆளாகாமல் பாதுகாக்கப்படுவதை நான் உறுதி செய்வேன். முஸ்லிம் மக்களின் பாதுகாப்புக்கு நான் விசேடமாகக் கவனம் செலுத்துவேன்'.

மாண்பு மிகு ஜனாதிபதி அவர்களின் இந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை பின்வரும் யோசனைகளை உடனடியாக நடைமுறைப் படுத்துவதாகும்,

1. தேவையான எண்ணிக்கையில் முஸ்லிம் வாலிபர்களை உடனடியாக இலங்கைப் பொலிஸ்படையில் இணைத்து, குறைந்தபட்சம் 75% முஸ்லிம் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பிரதேசங்களில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் உறுதிப்படுத்தத் தேவையான கட்டளை பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு முஸ்லிம் டி.ஐ.ஐ. யின் பொறுப்பில் முஸ்லிம் எஸ்.எஸ்.பி., எஸ்.பி, ஓ.ஐ.சி. ஆகியோரை உடனடியாக நியமித்தல்.
2. முஸ்லிம்கள் இலங்கை இராணுவத்தில் எந்த அணியிலும் எப்பகுதியிலும் நிரந்தரமாக கடமையில் ஈடுபடும் வகையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இது வெற்றிபெற வேண்டுமானால் பின்வரும் விடயங்கள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.
 - அ. நாளாந்த ஐங்காலத் தொழுகை
 - ஆ. ஹலால் உணவு
 - இ. றமழான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்கக்கூடிய வசதி
3. சிங்களப்பிரதேசங்களில் நடைமுறைப்படுத்துவது போன்று முஸ்லிம் ஹோம்காட்களை நியமித்தல்.
4. தாக்கப்படக்கூடிய இடங்களில் எச்சரிக்கை செய்யக்கூடிய சமிக்ஞை நிலையங்களை அமைத்தல்.
5. முஸ்லிம் பகுதிகளில் சந்தேகத்திற்குரியவர்கள் ஊடுருவுவதை தடைசெய்வதற்கு கிராமிய மட்டத்தில் விழிப்புக் குழுக்களை ஏற்படுத்தல்.
6. சிங்களப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருப்பது போன்று தேவையான முஸ்லிம் பகுதிகளில் இராணுவ முகாம்களை அமைத்தல்.
7. தேவைப்படும் முஸ்லிம் பகுதிகளில் கூடுதலான பொலிஸ் நிலையங்களை நிறுவுதல்.

முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பு விடயத்தில் கடந்த காலங்களில் ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கங்கள் காத்திரமான நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதால்தான் முஸ்லிம்கள் மனதில் தாங்கள் நிராதரவான நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ளதாகவும் எந்தவித கவனிப்புமின்றி எல்லோராலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவுள்ளோம் என்ற மனக்குறை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது. இப்படியான புறக்கணிப்பு தொர்ந்து நடைபெறாதவாறு தாங்கள் உடனடியாக உறுதியான நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள் என நாங்கள் நம்புகிறோம்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் பெரியதொரு பௌத்த நாடாகிய தாய்லாந்தில் அங்குள்ள முஸ்லிம் சிறுபான்மையினரை தங்கள் நம்பிக்கையில் வைத்து ஒரு முஸ்லிம் ஜெனரல் சொந்தி பூணியாறர்கலின் என்பவரை இராணுவத்தின் பிரதம கட்டளை அதிகாரியாக நியமித்து பின் நாட்டின் மகாராஜாவின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இது தாய்லாந்தின் தென்பகுதியில் முஸ்லிம் கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையிலேயே நடந்துள்ள சம்பவம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரிவினையை எதிர்த்து நாட்டு ஒருமைப்பாட்டுக்காகத் தொடர்ந்து பெரும் இழப்புகளை அனுபவித்து வரும் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் பாதுகாப்புத் தொடர்பான விஷயத்தில் சிலரின் மறைமுகமான சுயநலத்திற்காக வேறு தகுந்த ஆலோசனைகளை முன்வைக்காமல் இப்படியான ஆலோசனைகளை விமர்சிப்பது மிகவும் இலேசான விஷயம். அற்ப வஷயங்களில் கூட பிளவுபட்டிருக்கும் முஸ்லிம் சமூகம் இந்த விஷயத்தில் ஒருமித்த கருத்தை ஏற்படுத்துவார்கள் என எதிர்பார்ப்பது சூரியன் மேற்கில் உதயமாகும் வரை காத்திருப்பதைப் போன்ற நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்ற விஷயமாதலால், தாங்கள் தீர்க்கமான நல்ல முடிவை எடுத்து கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குமாறு தாங்களை மீண்டும் பணிவன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மீள்சூடியேற்றம்

2004 டிசம்பர் 26 'சுனாமி' கடற்பேர் அழிவினால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் பிரச்சினை

இலங்கைக்கரையோரத்தைக் காவுகொண்ட 'சுனாமி' கடற் பேர்அலை ஏறக்குறைய 30,000 உயிர்களைப் பலிகொண்டது. இந்த அனர்த்தத்தில் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களே படுமோசமான பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள். பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் விபரம்,

படுமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள அம்பாரை மாவட்டத்தில் மரணித்தவர்களில் 50% சிறுபிள்ளைகள். முஸ்லிம்களுக்கேற்பட்ட பாதிப்புற்றி உள்நாட்டு வெளிநாட்டு ஊடகங்கள் புறக்கணிப்பு. சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் விடயத்தில் அரசாங்கம்கூட நியாயப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் உணவு, உடை, மருந்து, அடிப்படை வசதிகள் அற்றவர்களாக அகதிமுகாம்களில் சொல்லொனாத் துயருக்குள்ளாகினர். சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட அனேகமான முஸ்லிம்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களில் மீழ்கூடியேறுவதையும் அரசாங்க அதிகாரிகள் தடுத்து நிறுத்துகின்றனர்.

அம்பாரை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களில் சுனாமியினால் பாதிக்கப்பட்ட அகதிகளுக்கு 22,644 வீடுகள் கட்டவேண்டியுள்ளது. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 4,426 வீடுகள், படுமோசமாகப் பாதிப்புக்குள்ளான அம்பாரை மாவட்டத்தில் 12,481 வீடுகள், இற்றைவரை அம்பாரையில் 1,200 வீடுகளும், மட்டக்களப்பில் 511 வீடுகளும் மட்டுமே கட்டப்பட்டுள்ளன.

முதூர், கிண்ணியா, குச்சுவெளி, புல்மோட்டை, திருகோணமலை ஆகிய பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில் உள்ள முஸ்லிம்களே சுனாமியால் மிகமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள். அரசியல் முரண்பாடு காரணமாக இவர்களுக்கு நியாயப்படி சேரவேண்டிய நிவாரணங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. முஸ்லிம் பிரதேசங்களுக்கு உடனடித்தேவையான அடிப்படை வசதிகள்கூட இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

முஸ்லிம் புனர்நிருமாண மீழ்கூடியேற்ற அமைப்பு - ஆசுசுமு கிழக்கு மாகாணத்தில் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் பகுதிகளில் உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரையும் நேரடியாகச் சந்தித்து, மக்களுக்கும், இருப்பிடங்களுக்கும், தொழிற்துறைகளுக்கும் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை மதிப்பீடு செய்துள்ளது.

கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட புனர்நிர்மாணமும் மீழ்கூடியேற்றமும்

கடற்கரைப் பிரதேசங்களே சுனாமிப் பேரலையினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அனர்த்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மிஞ்சியிருப்பதெல்லாம் அவர்களின் வாழ்விடங்கள் (காணிகள்) மட்டும்தான். எப்போதாவது ஒருதடவை ஏற்படும் 'சுனாமி' பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் ஒரு பயங்கரச் சம்பவம் எனக்கூறி பாதிப்புக்குள்ளான மக்களை பீதியடையச்செய்வது பெரும் அநியாயம்.

சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கண்ணியமாக நடத்தப்பட வேண்டியவர்கள். கலந்தாலோசனை அகதிமுகாம்களில் இருப்பவர்களோடு மட்டுமன்றி அனாதைகளாகித் தமது நண்பர்களுடனும் சொந்தக்காரர்களுடனும் இருப்பவர்களோடும் நடத்தப்படவேண்டும். மீழ்கூடியேற்றத்திற்கான புனர்நிர்மாணம் செய்யும்போது கடற்கரையோரங்களில் வாழ்ந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களும் கட்டாயம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த அனர்த்தம் கடற்கரைப் பிரதேசங்களை சிறந்த முறையில் திட்டமிட்ட குடியிருப்புகளாக மாற்றியமைக்கக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பாக கருத வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும்.

கடற்கரையில் 200 மீட்டர் தூரப்பிரதேசங்களில் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் திட்டமிட்ட புனர்நிர்மாணப் பிரதேசங்களில் மீழ்குடியமர்த்துவது பற்றி நாம் பேசும் போது பலதரப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்ட சமூக அமைப்புபற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களின் பொருளாதார வேறுபாடுகள் மட்டுமன்றி மார்க்க, கலாசார, சாதிசன வேறுபாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள் பற்றியும் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். தவறினால் பின்விளைவுகள் பெரும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும்.

கடற்கரையிலிருந்து 200 மீட்டருக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட மீழ்குடியேற்ற குடியிருப்புகள் ஏற்படுத்துவதற்கு சுனாமியால் ஏற்பட்ட நம்பத்தகுந்த விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் சிக்கலான முயற்சியில் அடிமட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்ட அனைவரினதும் பங்கு மிகமிக அத்தியாவசியமாகும். இல்லாவிட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்வில் பெரும் பிரச்சினைகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான காணியின் விஸ்தீரணம் மற்றும் பெறுமதி ஆகியவை எக்காரணம் கொண்டும் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. எதேற்சசையாகக் கையாளப்படும் எந்த முயற்சியும் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டுத் துன்புறும் குடும்பங்கள் மீது திணிக்கக்கூடாது. தற்காலிகக் கட்டிடங்கள் அல்லாமல் உறுதியான நிரந்தர கட்டிடங்கள் கடற்கரையிலிருந்து பொருத்தமான தூரத்தில் நிறுவப்படல் வேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களின், அவரவர் பிரச்சினைகளைத் தனித்தனியாகக் கவனிக்கப்படுவதையே விரும்புகின்றனர். ஜீவன உபாயங்கள் புனரமைக்கும் நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பங்களையும் தனித்தனியாகச் சந்தித்து அவரவர் தேவைகளைக் கண்டறிய வேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும். இது மிகவும் கடினமானதொரு நடவடிக்கை என்றாலும் இந்நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஒரு குறிக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் தங்கள் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டிய அத்தியாவசியமாகும்.

8,000 க்கும் கூடுதலான சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஸ்ரீலங்கா மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் அனர்த்த நிவாரணக் கண்காணிப்பு அமைப்பிடம் தங்கள் உரிமைகள், பாதிப்பு மற்றும் தாமதம் பற்றிப் புகார் செய்துள்ளனர்.

உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த மக்கள்மீதுள்ள ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கோட்பாட்டுக் கொள்கைகள் - சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் - ஐக்கியநாடுகள் ஆணைக்குழுவின் மனித உரிமை, பொருளாதார, சமூக நிறுவனப் பிரகடனம் 1998ஆம் ஆண்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சொத்துரிமை

உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் அவசரத்தில் தங்கள் உடமைகளைக் கைவிட்டதனால் அவற்றை மீண்டும் பெறமுடியவில்லை. விஷேடமாகத் தாங்கள் காணிகளின் எல்லைகள் சுனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களினால் அடயாளம் காணமுடியாமல் இருக்கலாம். உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் பொறுப்பில் உள்ள உடமைகள் திருட்டுக்கு இலேசாக உட்படக்கூடியவை. இப்படியான அசம்பாவிதங்களிலிருந்து உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்தோரின் உடமைகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டியது பொறுப்புள்ள அரசாங்க அதிகாரசபைகளின் கடமையாகும்.

மீழ்குடியேற்றம், திரும்பச் செல்வதற்கான உரிமை

பாதுகாப்பாகவும், கௌரவமாகவும் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குச் சுயமாகத் திரும்பி மீழ்குடியேறுவதற்கு அல்லது சுயமாக நாட்டின் வேறு இடங்களுக்குச் சென்று வாழ்வதற்கு உருத்துடையவர்கள், வெளியேறுவதற்கான காரணிகள் மறைந்து அல்லது ஓய்ந்து போனதும் திரும்பிச் சென்று மீழ்குடியேறுவது உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோரின் உரிமை. உதாரணமாக சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றுமொரு 'சுனாமி' ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகள் உடனடியாக இல்லாத பட்சத்தில் தங்கள் வாழ்விடங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று மீழ்குடியேறுவதற்கு உரித்துடையவர்கள். மீழ்குடியேறியதன் பின் உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் இடம் பெயர்ந்ததற்காகப் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது. ஏனைய பிரஜைகளுக்குள்ள சகல உரிமைகளுக்கும், பொதுவசதிகளுக்கும் சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உரித்துடையவராவார்.

අල්-සෙලාන් ඉස්ලාම් ලියකියවිලි මධ්‍යස්ථානය
අල්-සෙලාන් முஸ்லிம் ஆவண நிலையம்

مركز السيلان لوثائق المسلمين
AL-CEYLAN MUSLIM DOCUMENTATION CENTRE

57A, Norris Canal Road, Colombo 10, SRI LANKA Tel/fax: +94 11 2696147 Mob: +94 77733157
E-mail: alceylanmuslim@sltnet.lk Website: www.alceylanmuslimdc.lk

இலங்கை அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தம் அமுலாக்கம்

15 ஜனவரி 2009

இலங்கை அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தம் அமுலாக்கம்

முதற் பகுதி - 13வது திருத்தம் அமுலாக்குவதில் உள்ள தடங்கல்கள்

1987 ஜூலை 29ல் கைச்சாதிடப்பட்ட இலங்கை - இந்திய உடன் படிக்கையைத் தொடர்ந்து 1987 நவம்பர் 14ம் திகதி அத்தாட்சிப் படுத்தப்பட்ட 13வது திருத்தம் சிறுபான்மை மக்களுக்கு அதிகாரப் பகிர்வுக்காக இலங்கை அரசியல் யாப்பின் மூலம் செய்யப்பட்ட ஏற்பாடாகும். அதிகாரப்பகிர்வு ஒன்பது மாகாணங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாக இருப்பினும் இலங்கைச் சிறுபான்மை மக்களான தமிழருக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் உள்ள குறைபாடுகளைத் தீர்பதற்கான ஒரு வழிமுறை என்பதனைத் தட்டிக்களிக்க முடியாது.

சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகளின் குளுவின் இறுதியறிக்கை தயாராகும் வரை தாமதிக்காமல் மாண்புமிகு ஜனாதிபரியின் ஆலோசனைப்படி உடனடியாக அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தத்தைப் பூரணமாக நடைமுறைப்படுத்தல் இலங்கைத் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது.

1987ஆம் ஆண்டு 13வது திருத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது தமிழரும் முஸ்லிம்களும் காணி, சட்டம், ஒழுங்கு, ஆளுனரின் நடவடிக்கை, நிதிசம்பந்தமான அதிகாரங்களுக்கான சரத்துகள் சிறுபான்மை மக்களின் நியாயமான குறைபாடுகளைத் தீர்பதற்குப் போதுமானவை அல்ல என்னும் அதிருப்தியை மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தினர். இன்று யு.என்.பி. மற்றும் யு.பி.எப்.ஏ மாகாண முதலமைச்சர்கள் அன்று சிறுபான்மை மக்கள் தெரிவித்த அதிருப்தியை உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

13வது திருத்தச் சட்ட அமுலாக்கலின் இன்றைய நிலை

முன்று பட்டியல் - மாகாணப் பட்டியல், கூட்டுப்பட்டியல், மத்திய பாராளுமன்றத்தின் பிரத்தியேகப் பட்டியல். மத்திய பாராளுமன்றப்பட்டியல் மிகவும் விரிவான அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகவும், மாகாண சபைகளுக்கான பட்டியல் மிகவும் குறுகிய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது.

உள்ளூராட்சி சம்பந்தமான அதிகாரங்கள்

உள்ளூராட்சி சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப் படுவதால் நாட்டின் இறைமைக்கும் பாதுகாப்புக்கும் எந்தவித அச்சுறுத்தல் ஏற்படப்போவதில்லை. எனினும் உள்ளூர் சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்படுத்தப்பட்டதாக அமைந்துள்ளது.

காணி

காணிப்பங்கீடும் பாவனையும் மாகாணசபைக்கான அலுவல்கள் எனக் கூறப்பட்டபோதும், காணி சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் தேசிய காணி ஆணைக் குழுவினாடாகத்தான் மாகாணசபைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். ஆனால் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாகத் தேசிய காணி ஆணைக்குழு ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

பாடசாலைகள்

மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட தேசிய பாடசாலைகள் எவை என்றும் மாகாணசபைகளின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட சாதாரண பாடசாலைகள் எவை என்றும் வெவ்வேறாக இன்னும் வகுக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சர் அவரின் மந்திரக் கோலால் அவருக்கு தேவையான எந்தவொரு பாடசாலையையும் தேசிய பாடசாலையாக எடுத்த எடுப்பில் மாற்றி மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியும். இதனால்தான் கடந்த கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல் நடந்தவேளை மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சர் அம்பாரை மாவட்டத்தில் இருந்த பலபாடசாலைகளைத் தேசிய பாடசாலைகளாகப் பிரகடனம் செய்துள்ளார்.

பெருந்தெருக்கள்

பதின் மூன்றாவது திருத்தம் பெருந்தெருக்கள் மத்திய அரசின் அலுவல்கள் எனக் கூறுகிறது. தேசிய பெருந்தெருக்கள் எவை என்பதனைத் தீர்மானிப்பது யார்? பொது வீதிச் சட்டத்தின் 1988ஆம் ஆண்டின் 5Aப் பிரிவின் திருத்தப்படி மத்திய அரசு வீதிகளையும் அதன் தரத்தையும் பிரகடனம் செய்யும் எனக்கூறப்படுகிறது. எனவே மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் தரம் "ஏ", தரம் "பி" பெருந்தெருக்களைத் தேசிய பெருந்தெருக்களாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் பிரதேசங்களைத் தொடர்வு படுத்தும் கிழக்குக் கரையோர நெடுஞ்சாலை தரம் 'ஏ' தரம் 'பி' எனத் தரம் பிரிக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் அதிகாரங்களுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந்த பாதைகள் கிழக்கு மாகாணசபையின் நிருவாகத்தில் இல்லாவிட்டால் இங்குள்ள மாகாணசபைக்கு எந்தப் பெருந்தெருக்களும் கிடயாது.

சட்டமும் ஒழுங்கும்

கடந்த இருபது வருடங்களாக பொலிஸ் அதிகாரங்களுக்கான, சட்டம் ஒழுங்கு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வில்லை. அரசியல்யாப்பு 13வது திருத்தத்தில் மாகாண சபைகளில் பொலிஸ் அதிகார சபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு கணிசமான அளவு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தழிக்கப்படும்

எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் வடக்கு கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்கள் மாகாண பொலிஸ் அதிகார சபைகள் ஏற்படுத்துவதில் போதிய அக்கறை காட்டவில்லை. 1993/94 ஆண்டு காலத்தில் மேல்மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையார் மாகாண சபைகளுக்கு பொலிஸ் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியிருந்தார். ஆனால் அவர் இலங்கையின் நிறைவேற்று ஜனாதிபதியாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் பொலிஸ் அதிகாரம் மாகாணசபைகளுக்குப் பகிர்ந்தழிப்பதற்கான வர்த்தமானப் பிரகடனத்தைப் பிரசுரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த வருட மாகாண முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் காணி, பொலிஸ் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தழிக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற பிரேரணை ஏகமானதாக நிறைவேற்றப்பட்டது. எஸ்.எல்.எப்.பி. பொதுச் செயலாளரான அமைச்சர் மைத்திரிபால சிறிசேன 2008 மேமாதம் அரசாங்கம் அரசியல்யாப்பு 13வது திருத்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பொலிஸ் அதிகாரங்கள் உட்பட அனைத்து அதிகாரங்களும் மாகாணங்களுக்கு உடனடியாகப் பகிர்ந்தழிக்கப்படும் எனக் கூறியுள்ளார். அண்மையில் கிழக்கு மாகாண அமைச்சர் எம்.எல்.ஏ.எம். ஹிஸ்புல்லாஹ் அவர்களும் மாகாண சபைகளுக்குக் காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தழிப்பதற்கான மூன்று அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட விசேஷ அதிகாரசபை ஒன்று விரைவில் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

நெற்பயிர் செய்கை

2003ஆம் ஆண்டு உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி நெற்பயிர் செய்கை மாகாண சபையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட அலுவலாகும். எனினும் இதுவரை மாகாண சபைகள் அதனை நடைமுறைப்படுத்த ஏந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கமும் அதனை விட்டுக் கொடுக்கவுமில்லை. இது ஒரு துர்பாக்கிய நிலவரமாகும். வேளாண்மை விவசாயத்திற்கான அதிகாரம் இல்லாமல் கிழக்கு மாகாண சபையா? இது ஒரு விபரீதமான விவகாரம்.

பொது நிருவாகம்

அரசியல் யாப்பின் 154ஆம் சரத்தில் மாகாண சபைகளுக்குள்ள நிருவாக அதிகாரம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது. மாகாண சபைப் பட்டியலிலும், பொதுப்பட்டியலிலும் கூறப்பட்டுள்ள அலுவல்களை நிருவகிக்கும் சட்டங்களை ஏற்படுத்தாவிட்டால் சட்டரீதியாக மாகாண சபைகள் எந்த அலுவல்களையும் நிருவகிக்க முடியாது. சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திற்கு அனுமதிக்காக அனுப்பப்படும் நகல் சட்டங்கள் அனுமதி பெறுவதற்கு ஏறக்குறைய 2-3 ஆண்டு தாமதமாவதால் மாகாணசபை நிருவாகத்தில் பெரிதும் இஸ்தம்பிதம் ஏற்படுகிறது.

மந்திரி சபை அமைச்சர்கள் உபகுழு

அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தச் சட்டத்தினைப் பூரணமாக நடைமுறைப் படுத்துவதற்காக நியமிக்கப்பட்ட மந்திரிசபையின் அமைச்சர்கள் உபகுழு இன்னும் கூட்டப்படவில்லை. அரசியல் யாப்பு அலுவல்கள் அமைச்சர் இந்த உபகுழுவின் ஒரு அங்கத்தவர் அல்ல. அதேபோன்று சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழுத்தலைவர் அமைச்சர் பேராசிரியர் திஸ்ஸவிதாரணையும் இக்குழு அங்கத்தவர் அல்ல.

மாகாணசபை மற்றும் பொதுப்பட்டியல் அலுவல்கள் சம்பந்தமாகத் தேசியக் கொள்கை

13வது திருத்தம் தேசியயாப்பினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சட்டம். இச்சட்ட அமுலாக்கலில் ஏதாவது முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமானால் கிழக்கு மாகாணசபை மத்திய அரசாங்கத்திடம் “மாகாண சபைகளைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல் மாகாண சபைப் பட்டியல் மற்றும் பொதுப்பட்டியல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் சம்பந்தமாக மத்திய அரசு ஒருதலைப்பட்சமாகத் தேசிய கோள்கையினைப் பிரகடனப்படுத்துவது உடனடியாக நிறுத்தப்படவேண்டும்.” என்று அழுத்தம் திருத்தமாக வற்புறுத்திக் கூறவேண்டும்.

வடகிழக்கு மாகாண சபை அன்று எதிர் கொண்ட முக்கிய பிரச்சினைகள்

(அ) மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட வடகிழக்கு மாகாண சபை 1988 டிசம்பர் தொடக்கம் 1990 மார்ச் மாத காலத்தில் 13வது திருத்தத்தினால் மாகாணசபைகளுக்குப் பகிர்ந்தழிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது. ஒன்றிணைந்த வடகிழக்கு மாகாணத்தில் முதன் முதலில் முறையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட மாகாணசபை அதன் 14மாத கால நிருவாகத்தில் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டு அரசியல் ஆட்சி நடத்த முடியாமல் தத்தழித்தது. அன்று ஆட்சியில் இருந்த ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி (ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்), தமிழ் ஈழ விடுதலை முன்னணி (ரி.ஈ.எல்.ஓ) ஈழத் தேசிய ஜனநாய விடுதலை முன்னணி (ஈ.என்.டி.எல்.எப்) மற்றும் இவர்களின் பாதுகாப்பு எஜமானர்களான இந்திய சமாதானப் படை (ஐ.பி.கே.எப்) என்பவற்றால் வடக்கு கிழக்கு முஸ்லிம்கள் பெரிதும் இம்சிக்கப்பட்டனர்.

(ஆ) வடகிழக்கு மாகாணசபையின் அன்றைய முதலமைச்சராகவிருந்த வரதராஜப் பெறுமாள் 1990ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் முதலாம் திகதி நடந்த மாகாணசபையின் விசேஷ கூட்டத்தில் ஜனாதிபதி பிரேமதாச அவர்களின் அரசாங்கத்திற்கு உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 19 அம்சக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் காரணமாகத் தன்னிச்சையாக தமிழ் ஈழத் தனி

நாட்டினைப் பிரகடனம் செய்தார். அதனைத் தொடர்ந்து வடகிழக்கு மாகாணசபை கலைக்கப்பட்டது. முதலமைச்சர் வரதராஜப் பெறுமாறும் அவர்சகாக்களும் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி வெளிநாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

(இ) **உள்ளூராட்சி நிருவாகம் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள்**

மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபர்கள், கிராம சேவை உத்தியோகத்தர் ஆகியோரின் கடமைகள் மாகாணசபையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இல்லாவிட்டால் அடிமட்டத்தில் 13வது திருத்தப்படி அதிகாரப்பகிர்வினை நடைமுறைப் படுத்துவது அறவே சாத்தியப்படாது. ஆகவே மாகாணங்களில் கச்சேரிகளையும், அதன் கீழுள்ள நிருவாகங்களையும் மாகாணசபையின் அதிகாரத்துக்கு மாற்றும்படி நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. ஜனாதிபதியவர்கள் இதற்கு உடன்படவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாற்றீடாக மாகாணசபைகளும் மத்திய அரசாங்கமும் மாவட்ட அரச அதிபர்களைக் கூட்டாக நிருவகிப்பதாகவும் அத்தோடு பிரதேச செயலகர் களையும், கிராம சேவை உத்தியோகத்தர்களையும் மாகாண சபைகளின் நேரடி நிருவாகத்தில் இயக்குதல் என்னும் மாற்றுத் தீர்வில் உடன்பாடும் காணப்பட்டது. ஆனால் இதற்குப்பின் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களுக்கான அரசாங்க அதிபர்களை மாகாண சபையைக் கலந்தாலோசிக்காமல் ஜனாதிபதியவர்கள் தன்னிச்சையாக நியமித்து “பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபர்களினதும் கிராம சேவை உத்தியோகத்தவர்களினதும் நிருவாகங்கள் மாகாணசபையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டவைகளாக இருக்க வேண்டும்” என்ற உடன்படிக்கையும் கைவிடப்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல் ஜனாதிபதியவர்கள் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்களை மாகாண செயலகர் தரத்திற்கு உயர்த்தினார். அத்தோடு பிரதேச உதவி அரசாங்க செயலாளர்களும் மாகாணத்திணைக்கள அதிபர்கள் தரத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டனர். இப்படியான நிறைவேற்று அதிகார நடவடிக்கைகளால் 13வது திருத்த அதிகாரப்பகிர்வு அமுலாக்கலில் அடிமட்டத்தில் பெரும் சோர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை வெறும் உப்புச் சப்பு இல்லாத மட்டத்துக்கு தரம் குறைக்கப்பட்டது.

(ஈ) **உயர்மட்ட முகாமைத்துவ உத்தியோகத்தர்கள் பற்றாக்குறை**

மாகாண சபைகளில் சேவை செய்யக்கூடிய பொறியியலாளர்கள், கணக்காளர்கள், சட்ட ஆலோசகர் ஆகியோருக்கு பெரும் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. மாகாண சபைகளின் அவசிய தேவைகள்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எந்த அக்கறையும் கிடையாது. வடகிழக்கு மாகாணசபை உயர்மட்ட உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்கும் படி விடுத்த கோரிக்கை எதனையும் மத்திய அரசு காதில் போட்டுக் கொள்ள மறுத்து விட்டது. அதனால்தான் அத்தியாவசியமான உத்தியோகத்தவர்களை நியமிப்பதற்கு விண்ணப்பங்கள் கோரி வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையினால் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. இதனைப் பொது நிருவாக அமைச்சு மாகாணசபை உயர்மட்ட உத்தியோகத்தர் நியமனங்கள் யாவும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அலுவல்கள் எனக்கூறி மிகவும் வன்மையாக எதிர்த்தது. இந்த நிலையில்தான் அன்றைய வடகிழக்கு மாகாணசபை முதலமைச்சரான வரதராஜப் பெருமாள் “சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டினை உறுதிப்படுத்த நாட்டம் கொண்டு அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தத்தின் மூலம் அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்படுத்திய போதும் மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ள நிருவாக மேலதிகாரிகளின் சிங்கள ஆதிக்க மனப் போக்கினால் நாட்டுப் பிரிவினை தவிர்க்க முடியாததாக மாற்றம் அடைந்துள்ளது” என உறுதியாக எடுத்துரைத்தார்.

இன்றைய யதார்த்த நிலை

1. சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் அதிகாரப்பகிர்வுக்கு எதிரான மனப்பாங்கு.
2. அதிகாரப் பகிர்வினை விரும்பாத நிருவாக முகாமைத்துவத்தினரின் நடவடிக்கைகள்.
3. 13வது திருத்த அமுலாக்கலுக்குப் பொருத்தமில்லாத தற்போது நடைமுறையில் உள்ள நிருவாக சேவை.
4. வடமாகாணத்தைத் தவிர்ந்த அனைத்து மாகாணங்களிலும் மாகாண சபைகள் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் கிழக்கு மாகாணசபை மட்டம்தான் அதிகாரப்பகிர்வு அமுலாக்கலில் அக்கறை கொண்டுள்ளது.
5. இலங்கை அரசியல் யாப்பின் ஒற்றை ஆட்சித்தன்மை அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தத்தின் மூலம் அதிகாரப்பகிர்வு நடைமுறைப்படுத்துவதை சிக்கலாக்கிச் சீர்குலைக்கிறது.
6. இலங்கை அரசியலமைப்பின் ஒற்றையாட்சித் தன்மை பெரும்பான்மைச் சிங்களவரின் நலனில் மட்டுமே அக்கறை கொண்டுள்ளது.
7. பெரும்பான்மைச் சிங்கள அரசியல் வாதிகளினதும் நிருவாக உயர் மட்ட உத்தியோகத்தவர்களினதும் மனப்போக்கில் மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால் இலங்கைச் சிறுபான்மை மக்களுக்கு அதிகாரம் பகிர்ந்தழிக்கப்படுவது ஒருக்காலும் சாத்தியப்படாது.

இலங்கை அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தம் அமுலாக்கம்

இரண்டாம் பகுதி - 13வது திருத்தத்தினை அமுலாக்குவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள்

மாண்பு மிகு ஜனாதிபதியவர்களின் வழிகாட்டல்

மாகாணங்களுக்கு 13வது திருத்தத்தின் கீழ் கூடுதலான அதிகாரங்களை ஆக்கபூர்வமாகப் பகிர்ந்து தமிழ் பேசும் மக்கள் - விசேஷமாக வடக்கு கிழக்கில் வாழ்பவர்களின் அபிலாசைகளைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி மாண்புமிகு ஜனாதிபதியவர்கள் அண்மையில் சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழுவுக்குப் பணிப்புரை விடுத்துள்ளார்கள்.

சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழு தேசிய பிரச்சினை தீர்வுக்காக ஏற்படுத்தும் அரசியல் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு ஜனாதிபதியவர்களால் 2006 ஜூலை 11ஆம் திகதி முன்மொழியப்பட்ட பின்வரும் வழிகாட்டலுக்கு ஏற்புடையதாக அமைவது மிக அவசியமாகும்:

- (அ) மக்கள் தமது பிரதேசங்களில் அவர்களின் தலைவிதியினைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பினை ஏற்று அங்கு தேவையான அரசியல் பொருளாதாரச் சூழலைத் தாமாகவே ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
- (ஆ) தமது அடயாளம், பாதுகாப்பு, சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி ஆகிய அலுவல்கள் சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தில் பெருமளவு தங்கியிராமல் சுயமாகச் செயற்படுவதற்கு அதிகாரப்பகிர்வு வழிவகுக்க வேண்டும்.
- (இ) பிராந்தியத்தில் வாழும் சிறுபான்மையினரின் குறைபாடுகள் திருப்திகரமாகத் தீர்த்துவைக்கப்பட வேண்டும்.
- (ஈ) தேசியப் பிரச்சினை முடிவுக்கான தீர்வு தேசத்தின் ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

1. 13வது திருத்தத்தின் கீழ் மாகாணங்களுக்குப் பகிர்ந்தழிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள்

பகிர்ந்தழிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் மாகாணப்பட்டியலிலும், கூட்டுப்பட்டியலிலும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

- (அ) மாகாணப்பட்டியலில் விபரிக்கப் பட்டுள்ள அலுவல்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்துவதற்கான சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தும் உரிமை மாகாண சபைகளுக்குண்டு.
- (ஆ) மத்திய அரசுடன் கலந்து ஆலோசித்து கூட்டுப்பட்டியலில் விபரிக்கப்பட்டிருக்கும் அலுவல்கள் மீதும் அதிகாரம் செலுத்தக்கூடிய சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு மாகாண சபைகளுக்கு உரிமையுண்டு.

மாகாண சபைகளோடு கலந்தாலோசித்துக் கூட்டுப் பட்டியலில் விபரிக்கப்பட்டிருக்கும் அலுவல்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தக்கூடிய சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தும் உரிமை மத்திய அரசுக்கும் உண்டு.

பிரத்தியேகப் பட்டியலில் தொடர்ச்சியாகக் கூறப்பட்டுள்ள “எல்லா அலுவல்கள் பற்றிய தேசியக் கொள்கை” என்னும் சொற் தொடரைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி மத்திய அரசு மாகாண சபைகளைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல் மாகாணப் பட்டியல் அனைத்து அலுவல்கள் மீதும் அதிகாரம் செலுத்தும் சட்டதிட்டங்களைத் தன்னிச்சையாக மத்திய அரசு ஏற்படுத்துவது நிறுத்தப்படவேண்டும்.

கூட்டுப்பட்டியல் மூலம் மாகாண சபைகளுக்குப் பகிர்ந்தழிக்கப் பட்டிருக்கும் அலுவல்கள் யாவும் பிரத்தியேகப் பட்டியலின் கூற்றுப்படி அதற்குரிய அலுவல்கள் என்று மத்திய அரசு அதன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதனால் அவற்றின் செயற்பாடுகள் இன்னும் மாகாண சபைகளினால் முறைப்படி நடைமுறைப் படுத்த முடியவில்லை.

2. மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றுள்ள மாகாணசபை அலுவல்கள்

- (அ) பெருந் தெருக்கள்: பெருந் தெருக்களுக்குப் பொறுப்பான மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் தன்னிச்சையாக மாகாண சபைக்குட்பட்ட அனேக பாதைகளைத் “தேசிய பெருந் தெருக்கள்” எனப் பிரகடனப்படுத்தி மத்திய அரசின் நிருவாகத்துக்குள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட “தேசிய பெருந் தெருக்கள்” எவை என்பதுபற்றி மாகாண சபைகளும் மத்திய அரசும் கலந்தாலோசித்து ஒரு இறுதித்தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும்.
- (ஆ) வைத்திய சாலைகள்: பல்கலைக்களகத்தின் வைத்தியபீடத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ள போதனா வைத்தியசாலைகள் தவிர்ந்த ஏனைய வைத்தியசாலைகள் யாவும் மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இருத்தல் வேண்டும். தன்னிச்சையான மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் வைத்திய சாலைகளைத் தேசிய வைத்தியசாலைகளாகப் பிரகடனப்படுத்துவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

- (இ) பாடசாலைகள்: மாகாண சபைகளோடு கலந்தாலோசிக்காமல் மத்திய அரசின் கல்வி அமைச்சர் பாடசாலைகளைத் தன்னிச்சையாகத் “தேசிய பாடசாலைகள்” எனப் பிரகடனப்படுத்தி மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவருவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.
- (ஈ) நெற் சய்கை: வேளாண்மை விவசாயம் மாகாண சபைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அலுவல்களில் ஒன்று. உச்ச நீதமன்றமும் இதனை உறுதி செய்துள்ளது ஆயினும் மத்திய அரசு இதனையும் இதனோடு சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களையும் இன்னும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை.
- (உ) சமூக சேவை, மீழ்குடியமர்வு: சமூக சேவை, மீழ்குடியமர்வு, கூட்டுறவு, சுதேசவைத்தியம் என்பன மாகாண சபைகளின் நிருவாகத்தில் இருக்க வேண்டிய அலுவல்கள். ஆனால் இந்த அலுவல்களுக்குத் தனித்தனி அமைச்சுகளை ஏற்படுத்தி மத்திய அரசின் நிருவாகத்தில் வைத்திருக்கிறது. இது உடனடியாக நீக்கப்படவேண்டும்.

மாகாண சபைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தில் மத்திய அரசு தலையிடுவது நிறுத்துவதற்கான நிறைவேற்றுத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசின் அமைச்சரவை உடனடியாக ஏடுக்க வேண்டும். மாகாண சபைகள் வேண்டிக் கொண்டால் ஒழிய மத்திய அரசு மாகாணப்பட்டியல் அலுவல்களை நிருவகிக்கச் சட்டம் ஏற்படுத்துவது தடை செய்யப்படவேண்டும்.

மாகாண சபைகளைக் கலந்து ஆலோசிக்காமல் கூட்டுப்பட்டியலிள்ள அலுவல்களை நிருவகிப்பதற்காக மத்திய அரசு தன்னிச்சையாக சட்டம் ஏற்படுத்துவதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும்.

3. உள்ளூர் நிருவாக அமைப்புகள்

மாண்புமிகு ஜனாதிபதியின் வழிகாட்டலின் குறிக்கோள் நிறைவேற வேண்டுமானால் பின்வரும் அலுவல்களுக்காக உள்ளூர் நிருவாக அமைப்புகள் எல்லை நிறுணய அதிகார சபையொன்று உடனடியாக நியமிக்கப்படவேண்டும்.

- (அ) இனரீதியான உள்ளூர் நிருவாக அமைப்புகள் எல்லைகள் நிறுணயிக்கும் போது அவற்றின் சனத்தொகைக் கேற்ப அரசு காணி, இயற்கை வழங்கள் நியாய அடிப்படையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- (ஆ) கிராமசபை, நகரசபை, மாநகரசபை மற்றும் தேர்தல் வாட்டுகள் ஏற்படுத்தும் போது அவை கூடியமட்டில் சம அளவான சனத் தொகையும், நிலப்பரம் கொண்டதாக அமைய வேண்டும்.
- (இ) கிராம சபைகள், நகர சபைகள், மாநகர சபைகள் மற்றும் தேர்தல் வாட்டுகளும் ஏற்படுத்தும் போது அவற்றின் பூவியல், தொடர்பு சாதன வசதி, பொருளாதார நடவடிக்கை, குடிசனச் செறிவு என்பன கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
- (ஈ) பிரதேச செயலகர்களின் கீழுள்ள நிருவாகப்பிரிவு எல்லைகளும், பிரதேச அரசியல் அமைப்பின் எல்லைகளும் ஒன்றோடொன்று ஒத்தாக அமைய வேண்டும். இந்த நிபந்தனை நகரசபை, மாநகரசபைகளுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்காது.
- (உ) சனத்தொகை 2001ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பிலிருந்து கணிக்கப் படவேண்டும். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களைப் பொறுத்தவரை 1983ஆம் வருடத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து உள்ளூர் வெளிநாடுகளில் குடியேறியவர்கள் எண்ணிக்கை அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்டதாக அமையவேண்டும். இந்த இருமாகாணத்தையும் பொறுத்தவரை 1981ஆம் ஆண்டின் குடிசன எண்ணிக்கையை ஒரு வழிகாட்டலாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

நாட்டின் உள்ள அனைத்துப் பிரதேசங்களிலுமுள்ள பிரதேச, நகர, மாநகர சபைகளுக்கான சட்டதிட்டங்களை மத்திய அரசின் உள்ளூர் அரசாங்க அமைச்சர் பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்துக்கு உடனடியாகச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டதிட்டங்களுக்குப் பாராளுமன்ற அனுமதி பெறப்பட்டதும் பிரதேச, நகர, மாநகர சபைகளுக்கான தேர்தல் சட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும்.

4. மாகாண நிருவாகம்

- (அ) ஆக்கபூர்வமான அதிகாரப்பகிர்வுக்கு மாவட்ட நிருவாகம் மாகாண சபையின் நேரடி நிருவாகத்தில் இருக்க வேண்டும்.
- (ஆ) அரசாங்க அதிபர்கள் தொடர்ந்து மத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து தமது நிருவாகக் கடமைகளைக் கவனிப்பர்.
- (இ) மேலதிக அரசாங்க அதிபரும் மாவட்டத்தில் உள்ள பிரதேச செயலாளர்களும் மாவட்ட ஆணையாளர்களாகவும், பிரதேச ஆணையாளர்களாகவும் மாகாண சபைகளினால் நியமிக்கப்படுவதற்காக விடுவிகப்படவேண்டும். கிராம சேவகர் மற்றும் ஏனைய உத்தியோகத்தர்களின் நியமனம், இடமாற்றம், வேலை நீக்கம், மற்றும் ஒழுக்க முறைகளுக்கான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் மாகாண நிருவாக சேவையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.
- (ஈ) கிராம சபைப் பிரதேச எல்லைகளுக்கும் பிரதேச ஆணையாளர் பிரிவு எல்லைகளுக்கும் இடையில் பிரச்சினைகள் ஏற்படாதிருப்பதற்காக பிரதேச ஆணையாளர் பிரதேச நிருவாகப் பிரிவாகவும் கிராம சேவை உத்தியோகத்தர் உபநிருவாகப்பிரிவாகவும் கருதப்பட வேண்டும்.

மாகாண நிருவாக நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக உள்ள பொது நிருவாகம் உடனடியாகப் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். மத்திய அரசினதும் மாகாணத்தினதும் நிருவாகக் கட்டமைப்பு மிக மகத் தெழிவாக வரையறுக்கப் படவேண்டும்.

5. நிதி

நிதி பற்றாக்குறை காரணமாக மாகாண சபை நடவடிக்கைகள் மிகவும் பாரதூரமாகப் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளன. இந்த நிலமையினைச் சீர் செய்வதற்குப் பின்வரும் நடவடிக்கைகள் உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டும்.

- (அ) வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியில் அதிகாரப்பகிர்வினை ஆக்கபூர்வமாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தேவையான தொகையினை மாகாண சபைகளுக்கு உடனடியாக வளங்குவதற்கு நிதி ஆணைச் சபை கட்டளை பிறப்பிக்க வேண்டும்.
- (ஆ) மாகாணங்கள் மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சின் உத்தரவாகத்தின் அடிப்படையில் கடனுதவிகளைப் பெறமுடியும் என மாகாண சபைச்சட்டம் விதந்துரைக்கிறது. இதனைச் செயற்படுத்த மத்திய அரசு கூடிய அக்கறை எடுக்க வேண்டும்.
- (இ) மாகாண சபைச் சட்டத்திற்கேற்ப வெளிநாட்டு உதவிகள் மூலம் மாகாணங்களில் செய்து முடிப்பதற்கு உடன்பட்டுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான நிதியினை மாகாண சபைகளுக்கு மத்திய அரசு பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும்.
- (ஈ) மாகாணங்களில் மத்திய அரசினால் அபிவிருத்தி செய்யப்படும் விஷேட திட்டங்கள், மாகாணங்களுக்குப் பகிர்ந்தழிக்கப்பட அலுவல்களுக்குட்பட்டவைகளாக இருப்பின் அவற்றிற்கான நிதியை உரிய மாகாண நிருவாகத்திற்குக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டும்.

மத்திய நிதி அமைச்சு இதற்குத் தேவையான நிறைவேற்றுத் தீர்மானங்களை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும்

6. பொலிஸ் அதிகாரமும் சட்ட ஒழுங்கும்

யாப்பின் 13வது திருத்தம், பொலிஸ் ஆணைக்குழு சட்ட இலக்கம் 1, யாப்பின் 17வது திருத்தம் ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டிருக்கும் சட்டப்படி பொலிஸ் அதிகாரம் மாகாண சபைகளுக்குப் பகிர்ந்தழிக்கப்பட வேண்டிய அலுவல்களாகும்.

13வது திருத்தத்தினால் சட்டஒழுங்கு சம்பந்தமான அதிகாரங்கள் மாகாணங்களுக்குப் பகிர்ந்தழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய பொலிஸ் ஆணைக் குழுவின் அமைப்புபற்றி 17வது திருத்தமும், மாகாண பொலிஸ் ஆணைக் குழு ஏற்படுத்துவது பற்றி 13வது திருத்தமும் விபரிக்கின்றன. 13வது திருத்தத்தில் விபரிக்கப்பட்டிருப்பது போன்று ஒவ்வொரு மாகாண பொலிஸ் ஆணைக் குழுவிற்கும் தனித்தனியாக ஒரு சிரேஸ்ட பொலிஸ் பரிசோதகர் நாயகம் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே 13வது திருத்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மாகாண சட்ட ஒழுங்குக்கான அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான நிறைவேற்றுத் தீர்மானத்தை மத்திய அரசு உடனடியாகப் பிரகடனப் படுத்தவேண்டும்.

எம்.ஐ.எம். முஹியத்தீன்

15 ஜனவரி 2009

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : South Eastern University of Sri Lanka

1. Place of Scanning : Main Library, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil

2. Date Scanned : 2018.02.15

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : I. W. A. C. J. Chandrasena

Signature :

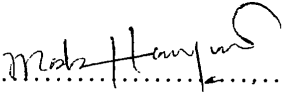
Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Acting Librarian

Name : M. M. Mashroofa

Signature :

Date : 2018.02.15

"This` document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"